

54

desembre_2015

EL CASTELL

revista de Bellcaire d'Empordà

Els dos apòstols retrobats

Es recupera part del patrimoni de Sant Joan de Bedenga, fins ara en mans privades

ESCOLA,
PREMI Baldiri Reixach

Recordem,
VICENÇ FIOR

FUTBOL, vestim
el camp de VERD

TELÈFON BÀSICS

ESCOLA PÚBLICA EL RAJARET

972 788 035

LLAR D'INFANTS

618 861 782

PARRÒQUIA DE BELLCAIRE

972 788 201

MOSSOS D'ESQUADRA 112

BOMBERS 112

SOREA (avaries 24 hores) **902 250 370**

SOREA (informació) **902 250 070**

(de dilluns a divendres de 8h a 20h)

HORARIS SARFA

DIRECCIÓ FIGUERES

7.30 h (laborables)

8.40 h (Dis. diu. i Festius)

14.40 h (diari)

DIRECCIÓ PALAFRUGELL

7.20 h (diari)

14.55 h (diari)

17.55 h (diari)

AJUNTAMENT

Tel 972 788 105

www.bellcaire.net

OFICINES MUNICIPALS

Secretari: David Izquierdo

secretaria@bellcaire.net

Horari: dilluns, dimecres, dijous i divendres de 9h a 14h

HORARI D'ADMINISTRACIÓ

De dilluns a divendres de 9h a 13h

Dimecres de 16h a 19h

SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS

Dimecres de 10h a 13h. Cal concertar cita prèvia.

ALCALDIA

Dimecres. Cal concertar cita prèvia.

SERVEIS SOCIALS

1er i 3er dimarts de cada mes de 12h a 14h

a l'Ajuntament. Cal concertar cita prèvia trucant a l'Ajuntament.

PLENS ORDINARIS DE L'AJUNTAMENT

L'últim dimecres del mes, en mesos alterns:

Gener, març, maig, juliol, setembre i novembre a les 21h.

RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

Recollida els dilluns, dimecres i divendres al matí.

Minideixalleria: cal accedir amb tarjeta personalitzada (recollir-la a l'Ajuntament)

CENTRE CÍVIC

De dilluns a divendres de 16h a 20h 972 765 917

LOCAL SOCIAL

Cafè-bar-restaurant, sala d'actes, teatre i cuina

SERVEIS SANITARIS

DISPENSARI MUNICIPAL 972 765 005

CONSULTA MÈDICA

HORARI: dilluns i dimecres de 8h a 11h-

Divendres de 11:30h a 14h

AMBULÀNCIA 112

CONSULTA MÈDICA Cap de l'Escala 972 776 060

FARMÀCIA Lda. Sara Bagué 972 788 471

ENTREGA PREMI BALDIRI REIXACH

EQUIP DE GOVERN 2015

CASAL D'ESTIU BELLCAIRE 2015

EL FUTUR DE BANDERA.
LOLES SEGUER

EL DARRERE DE BANDERA. LOLES SEGUER

EL CASTELL, TOSSUT!

“torna a cada casa
de Bellcaire per les
diades nadalenques”

Aquest any s'ha fet pregar una mica, però *El Castell*, tossut, torna a cada casa de Bellcaire per les diades nadalenques. Arriba carregat de notícies i de col·laboracions ben diverses que demostren la vitalitat del poble i la seva gent. Més d'un terç d'aquesta revista està dedicat a les activitats i iniciatives organitzades de les associacions i col·lectius del poble.

Recollim notícies bones i notícies no tant bones. Al plat de les bones, ens omple d'orgull constatar la gran qualitat de l'educació que reben els nostres fills, com acredita el premi Baldiri i Reixach rebut el curs passat per la ZER Montgrí; o el salt qualitatiu que suposarà per a la pràctica del futbol les millores que s'han fet al camp, especialment la gespa que s'hi ha sembrat. També ens ha sorprès gratament descobrir que la Generalitat ha recuperat les pintures murals de dos apòstols de l'absis de l'església de Sant Joan, fins fa pocs mesos en una col·lecció privada. Seria bo que ben aviat el poble en pogués admirar una reproducció fidedigna a la seva ubicació original. A l'altra plat de la balança, ens ha entristit la mort d'en Vicenç Fiol. Publiquem tres escrits que glossen la seva personalitat des de diferents òptiques.

El Castell arriba amb un equip renovat al consell de redacció amb l'objectiu principal de donar continuïtat a aquest projecte comunicatiu que ha de ser un punt de trobada de tot el poble. Des d'aquest espai editorial, fem un agraïment públic a la Mariona Font per la multitud d'hores que ha destinat a la coordinació de la revista durant aquests últims anys. La vida quotidiana del poble i la seva gent ha quedat fixada sobre paper en el cicle d'entrevistes de vida que ha anat escrivint. En aquesta ocasió, recull un munt d'experiències sobre el cultiu de l'arròs de fa una colla de dècades.

La revista del poble és oberta a la participació de tothom, perquè creiem fermament que aquest Castell l'hem de bastir entre tots. Per això us n'obrim de bat a bat les seves portes perquè hi digueu la vostra en forma de suggeriments, propostes, escrits...

Us desitgem que passeu unes bones festes en companyia d'aquells qui més us estimeu! I que gaudiu de la gran diversitat d'activitats programades aquests dies al poble.

BON NADAL!

CRÈDITS

EDITA: Ajuntament de Bellcaire

CONSELL DE REDACCIÓ: Abel Font, Susanna López, Ramon Manent, Guillem Sobrepera, Núria Triadó i Ma Carme Serra.

Han col·laborat en aquest número: Neus Barnosell, Stéphane Bonal, Mireia Borràs, Joan Font, Luís Font, Mariona Font, Carme Gironès, César Hugas, Joan Juliol, Mar Lavado, Xavier Merino, Ernest Micolau, Josep Molinas, Lluïsa Montroig, Montse Pareta, Iris Pera, Esther Pujol, Xavier Riembau, David Sallarès, Loles Seguer, Catalina Puig, Flavi Saballs, Aina Sánchez, Ma Carme Serra, Josep Torrent.

Imatge de portada: Dos apòstols de la Pentacosta. Pintures datades del segle XI, extretes de l'absis de Sant Joan de Bedenga entre 1927 i 1930.
Autor: MNAC

Disseny i maquetació: Núria Triadó, estudioxigen@gmail.com

Imprimeix: Gràfiques Montserrat

Tiratge: 500 exemplars. Distribució gratuïta

Dipòsit legal: GI-442-92

AGRAÏMENTS: Diputació de Girona i totes les entitats comercials anunciantes

La revista a internet: www.bellcaire.net

2015 UN ANY D'ELECCIONS

L'any 2015 que estem a punt de deixar enrere ha estat un any especialment mogut a nivell polític, amb tres convocatòries electorals. A la primavera, les **eleccions municipals**, desenes d'aquest període democràtic. Van ser unes eleccions amb una participació molt baixa (només la meitat dels electors van anar a votar). Per segona vegada consecutiva es presentava una única candidatura, JBE, que rebí 193 vots (quasi el 93% dels vots vàlids emesos). Una dada significativa és que més d'una cinquena part dels vots emesos (22,8%) van ser nuls o en blanc. Un fet habitual en convocatòries com aquesta, on només hi ha una candidatura. Fa quatre anys, la suma de blancs i nuls encara havia estat més gran, un 28%.

El mes de setembre, es celebraven les eleccions al **Parlament de Catalunya**, unes eleccions històriques amb un increment fenomenal del vot independentista, traduït amb **72 diputats** (62 de Junts pel Sí i 10 de la CUP) i amb un inici de legislatura en el qual el Parlament de Catalunya aprovava una resolució solemne d'inici del procés secessionista cap a la construcció d'un nou país.

La participació a Belcaire va ser històrica. Un 85,7% dels electors (10 punts més que el percentatge total de Catalunya) va anar a votar. Dels vots emesos, la dada més destacada és que més del 80% dels vots es van concentrar en les dues opcions independentistes: Junts pel Sí (70,91%) i la CUP (10,34%). Va ser una jornada viscuda amb gran expectació, amb un ambient que traspuava l'emoció de les diades històriques. I el civisme i la responsabilitat de tots plegats va ser la tònica general de la jornada.

La il·lusió i mobilització amb què s'havia viscut tot el procés ha entrat, però, en un **estadi d'incertesa** perquè trasncorreguts dos mesos llargs des de les eleccions, a l'hora de tancar aquesta revista encara no hi havia hagut el consens suficient per a investir nou president del govern. I a l'horitzó sembla que va prenent cos l'opció d'una nova convocatòria d'eleccions per al mes de març vinent.

Abans no s'acabi aquest 2015 encara haurem passat una altra vegada per les urnes. Quan aquest Castell arribi a les vostres mans ja s'hauran celebrat les **eleccions generals**, convocades pel 20 de desembre.

NOU CARTIPÀS MUNICIPAL

De les eleccions municipals del mes de maig n'ha sorgit un equip de govern repartit en cinc àrees. Són les següents:

1. ÀREA DE POLÍTICA TERRITORIAL.

- .Obres i via pública, agricultura i medi ambient: Flavi Saballs i Maranyà
- .Urbanisme i activitats: David Font i Saballs

2. ÀREA ECONÒMICA

- .Hisenda: David Font
- .Obligacions econòmiques amb altres ens: David Font

3. ÀREA INTERNA I DE DESENVOLUPAMENT

- .Patrimoni, cultura i turisme: Guillem Sobrepera i Llonch
- .Associacions i entitats, actes populars i noves tecnologies: David Sallarès i Valls
- .Promoció econòmica i desenvolupament local, igualtat i participació ciutadana: Georgina Andreu i Mur

4. ÀREA SOCIAL, ENSENYAMENT I JOVENTUT

- .Benestar social, salut i gent gran: Genís Valls i Pau
- .Ensenyament, esports i lleure: Jordi Antúnez i Callís

5. ÀREA DE PRESIDÈNCIA

- .Alcaldia: David Font
- .Personal: David Font

CAL DESTACAR que aquest mandat s'han fet regidories delegades, en les quals el regidor és molt més autònom en l'àrea que li pertoca. A nivell d'organització interna, cada setmana es reuneix la comissió d'estudi, de la qual en formen part tots els regidors. La Junta de Govern ho fa un cop al mes. I els plens continuen essent un cop cada dos mesos, celebrant-se els mesos imparells.

UNITAT, GOVERN, INDEPENDÈNCIA

El diumenge 22 de novembre es va celebrar al Parc de la Ciutadella la concentració "Unitat, govern, independència", convocada des de l'ANC per expressar públicament el suport de la societat civil al Parlament i la seva resolució d'inici del procés cap a la independència i, d'altra banda, per demanar unitat als 72 diputats independentistes per tirar endavant el procés. Va participar-hi també l'AMI (Associació de Municipis per a la Independència), que va escollir en David Font, alcalde de Bellcaire, per la seva condició d'independent, com a portaveu per a expressar el pensament del món municipal davant el procés. El nostre alcalde no es va estar de reivindicar la figura de Ramon Mutaner i, en la seva intervenció, va demanar als diputats actuals **que recordin l'exemple de la mata de jonc i lluitin junts en la construcció d'un nou país.**

DOS APÒSTOLS DE ST JOAN DE BEDENGA

Aquest passat juliol, a la secció de cultura dels diaris, es va publicar una gran notícia per al nostre patrimoni. Entre les disset obres de la col·lecció d'Antoni Gallardo donades a la Generalitat en pagament d'una herència, hi figuraven *Dos apòstols de la Pentacosta*, originàries de la nostra església de Sant Joan de Bedenga.

Aquests dos apòstols formaven part de la decoració absidial descoberta durant la restauració que es va fer entre els anys 1927 i 1930. De la Pentacosta original del segle XI només es van poder salvar sis apòstols dels dotze.

Quatre van anar al Museu Diocesà de Girona, on hi són exposats, i els altres dos a la col·lecció particular d'Antoni Batllò. Aquests dos apòstols **només s'havien pogut veure ocasionalment en alguna exposició temporal** i sempre havien romàs en mans de particulars. La Generalitat ha cedit les obres al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i seran exposades en breu al públic.

Molts dels assistents a les visites guiades que s'organitzen des de fa un temps a Sant Joan ja coneixen la part de les pintures exposada a Girona. Si considerem que

el MNAC és un dels museus més visitats de Catalunya i que la seva col·lecció d'art romànic és la més important del món, els bellcairencs hem de sentir-nos orgullosos que el nostre patrimoni hi sigui present, es doni a conèixer i porti nous visitants interessats en la cultura i el patrimoni del nostre poble.

Agraïm al MNAC la reproducció dels dos apòstols que publiquem a la portada d'aquesta revista. I ens emplacem a elaborar un reportatge més detallat de cara a la propera edició del castell número 55.

OBRES fetes durant el 2015

COL·LECTOR D'AIGÜES RESIDUALS zona sud del poble

La tardor passada es va completar una obra llargament esperada com és la del col·lector d'aigües residuals del marge dret del Rec del Molí. Les aigües brutes de les vivendes situades al marge dret i de l'Ovelleria encara s'abocaven al rec. I amb aquesta obra, passen a enviar-se totes a la depuradora d'Albons.

El col·lector de gravetat recull els diferents abocaments fins al pou situat al marge dret de Rec del Molí. Aquest pou connecta amb un encreuament per sota del propi rec i transporta les aigües residuals, per gravetat, al col·lector ja existent fins a l'estació de bombeig.

L'obra va ser adjudicada pel ple del mes de març a l'empresa Excavacions J. Peraferrer, amb un cost total de 59.895€(iva inclòs).

ARRANJAMENT del safareig públic

S'han iniciat les obres de condicionament de l'antic safareig públic de Bellcaire. Uns treballs que han consistit en l'adecentament de tot l'espai, l'enderroc de mitja paret a la part nord, on s'hi col·locarà una tanca metàl·lica i la instal·lació d'il·luminació indirecta.

REPARACIÓ del pont d'en Nadal

El mes de novembre passat es va completar l'obra de reparació del pont d'en Nadal. El mal estat d'aquest pont havia provocat que s'hi tallés el pas fa més de dos anys. El cost de l'obra ha rondat els 22.500 euros, dels quals 17.000 han estat aportats pel departament d'Agricultura de la Generalitat i la resta assumits amb fons municipals.

GESPA al camp de futbol

La temporada esportiva 2015-2016 ha començat amb unes instal·lacions molt millorades al camp de futbol. El canvi més significatiu és la gespa que s'ha sembrat al terreny de joc. Però també s'han fet millores importants en la canalització de les aigües brutes dels vestidors, la pavimentació de la zona del davant dels vestidors, el sistema de rec i les banquetes. Uns treballs que han tingut un cost final de 22.783,06€ finançats amb fons municipals. La bona predisposició de la junta directiva del FC Bellcaire, que hi ha aportat moltes hores de feina, ha possibilitat que el cost final no fos més elevat.

REHABILITACIÓ de les torres del Castell

Aquesta tardor s'ha iniciat l'obra de rehabilitació de les dues torres de la façana del castell. El mes de novembre es va enllestir la primera fase. Aquesta ha inclòs, primer, les excavacions arqueològiques preceptives en qualsevol actuació d'aquest tipus, buidant de runa les dues torres fins al nivell del fossar. Han aparegut alguns ossos d'animals i alguns trossos de ceràmica que, segons les primeres evaluacions, caldria datar al segle XV.

El buidatge de les torres ha permès reduir la pressió interior i aturar així la progressió de les esquerdes.

Les properes fases de la intervenció consistiran en la rehabilitació de les parets, la instal·lació d'una escala accessible i una coberta a la torre gran, convertint-la així en un mirador envejable.

L'obra ha estat possible gràcies al patrocini del Pla de Monuments 2015 de la Diputació de Girona, que hi ha aportat 20.000€. Per a l'any vinent hi ha un pressupost compromès de 25.000€ més (20.000€ a càrrec de la Diputació i 5.000€ de l'Ajuntament).

Pont d'en Nadal

Safareig públic

OBRES projectades per al 2016

REFORMA del Local Social

El Local Social és una infraestructura municipal molt utilitzada. I per guanya polivalència d'ús i adequar-lo a normatives inexistents quan es va construir, aviat farà quaranta anys, s'han plantejat unes reformes per dur a terme l'any vinent.

Els treballs consistiran en rebaixar el paviment del fons de la sala i anivellar-lo amb la resta de la sala; s'obrirà un nou accés a la zona rebaixada transformant en porta una de les actuals finestres que donen a la zona de jocs de la mainada; es modificarà la porta d'emergències, a la façana nord de la sala, anul·lant els escalons i formant una rampa que permeti l'accés a l'interior de la sala amb vehicle, per a tasques de manteniment, càrrega i descàrrega, etc; i a l'accés principal, davant la porta actual i la que s'ha d'obrir de nou, s'hi farà un paviment amb adoquins de formigó.

Tot plegat possibilitarà per a més endavant poder dividir la sala en dos espais en cas de necessitat i poder fer-hi diferents activitats simultànies.

El pressupost de l'actuació és

de 31.500€ (iva inclòs) finançats amb fons propis de l'Ajuntament. Les obres s'han adjudicat a l'empresa Custals SL. És previst que comencin passat el Carnaval i que estiguin acabades abans de la Festa Petita.

EIXAMPLE del Carrer Orient i ADEQUACIÓ de l'aparcament al costat de l'església de Sant Joan

Són unes obres que formen part de la urbanització del Pla de Millora Urbana núm. 2 (PMU-2). Consisteixen, en una primera fase, en la construcció d'un mur de contenció de terres i formació de la vorera de la part oest del carrer d'Orient, en el tram comprès entre la Baixada del Castell i l'església de Sant Joan. Els treballs comprenen també l'adequació del terreny destinat a aparcament d'una forma provisional.

Amb aquestes obres s'aconseguirà eixamplar el carrer i evitar així el perill actual que corren els vianants, donada la manca de voreres. I al mateix temps, guanyar una cinquantena de places d'aparcament municipal.

Són uns treballs pressupostats

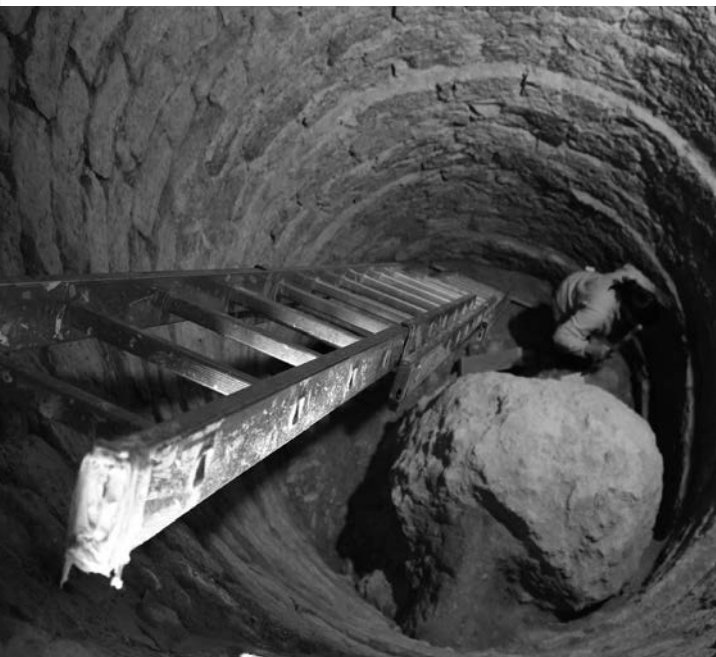
en uns 92.000€(iva inclòs) que es financen amb fons propis de l'Ajuntament, amb la condició de la futura repercussió als propietaris dels terrenys del PMU-2.

SOTERRAMENT de línies al Carrer Major

Aquest projecte afecta el tram de carrer Major comprès entre la plaça dels Comtes d'Empúries i el carrer Migdia. Implica el soterrament de les actuals línies aèries d'electricitat i telefonia i la millora de les canalitzacions actuals d'aigua, gas i clavegueram. El nou paviment que s'hi posarà es farà continuant la trama del paviment actual de l'entorn del castell, una tipologia identificativa de tots els carrers del nucli antic del poble.

El pressupost d'aquesta obra és d'uns 200.000€ i es preveu que s'executarà entre les anualitats de 2016 i 2017. Està pendent de concretar encara les aportacions que puguin fer-hi altres administracions a banda de la de l'Ajuntament.

El dia 16 de desembre els veïns afectats estaven convocats a una reunió informativa per conèixer els detalls del projecte.

Part superior torre petita

CANVI en el servei d'assistent social

A partir de l'any vinent, el servei d'assistent social que fins ara pres-tava l'Ajuntament de Torroella es donarà des del Consell Comarcal del Baix Empordà. El canvi, aprovat en el ple del mes de novembre passat, suposarà un estalvi de més de 2.000 euros.

CONVENI amb el servei català de trànsit

Fruit de la mala utilització dels espais d'aparcament i de la proliferació de problemes amb vehicles estacionats de qualsevol manera en punts de la xarxa viària de Bellcaire, entorpidint sovint la circulació d'altres vehicles o vianants, l'Ajuntament es va posar en contacte amb el Servei Català de Trànsit. Les converses han portat a la signatura d'un conveni pel qual s'habilita als Mossos d'Esquadra a sancionar aquells vehicles mal aparcats o que infringeixin el codi de circulació dins els nuclis del poble.

PRESSUPOST 2016

El ple de novembre va aprovar el pressupost municipal per a l'any vinent, 2016, amb una previsió equilibrada d'ingressos i despeses d'un total de 770.950,00€, pràcticament 100.000 més que aquest any (15% d'increment).

Per capítols, el de personal s'incrementa un 16% pel fet que es preveu contractar una AODL. Si no s'aconsegueix -perquè cal complir molts requisits-, l'augment seria només d'un 1%, per l'increment de sou als funcionaris.

En el capítol II, de despeses generals, l'increment també es d'un 16%, bàsicament per a manteniment d'infraestructures i edificis municipals.

A l'apartat d'inversions (capítol IV), també s'incrementa un 16% per la previsió d'obres al Local Social, a les torres del castell, al carrer Orient i al carrer Major, que hem explicat en aquesta mateixa revista.

Pel que fa a ingressos, cal tenir en compte que un 60% són recursos propis i el 40% restant prové de transferències d'altres administracions (Estat, Generalitat i Diputació).

NOVA deixalleria

El descontrol i l'incivisme de la gent i els abocaments incontrolats de tot tipus van fer que l'Ajuntament acordés tancar l'accés a la deixalleria mentre es buscava una solució. Aquesta arribà a través de converses amb el Consell Comarcal, organisme que proposà un sistema d'accés via targeta i la instal·lació de càmeres de vigilància, alhora que n'assumia el cost. En el ple de juliol s'aprova l'ordenança reguladora del servei i finalment l'11 d'octubre tornava a entrar en funcionament.

Amb el nou sistema, cada casa del poble i cada negoci disposa d'una targeta que dóna accés a la deixalleria. Les càmeres de vigilància asseguren la identificació tant dels accessos d'aquells qui no s'hagin identificat com de mals usos que es facin de la instal·lació.

L'ordenança aprovada el juliol regula qui pot utilitzar la deixalleria, quins residus s'hi poden portar, el límits que s'hi poden portar segons cada tipologia, així com les sancions que s'imposaran a aquells qui en facin un mal ús.

CONVENI per la cessió de la planta baixa de la rectoria

A finals del mes de setembre l'Ajuntament i el Bisbat de Girona van signar el conveni pel qual es cedeix a l'Ajuntament l'ús de la planta baixa de l'edifici de la rectoria. S'exclou d'aquesta cessió el despatx d'entrant a mà esquerra, que és utilitzat pel grup de catequesi. A canvi de la cessió, l'Ajuntament es compromet a la neteja i a assumir els costos de llum i aigua.

Aquest espai serà utilitzat per a guardar-hi el vestuari de Bandera de Catalunya i el material de la Fira Es-

colar, que fins ara es guardaven al dispensari vell. I és que les plantes primera i segona d'aquell edifici es troben en molt mal estat de conservació.

Mentrestant, l'Ajuntament vol mantenir obertes les converses amb el Bisbat per tal que aquest cedeixi la resta de l'edifici de la rectoria.

NOUS llogaters al local social

A finals de les diades de Nadal de l'any passat, l'anterior llogater del Local Social va deixar el servei. Mentre no es resolvia una nova contractació, l'Ajuntament va obrir el local amb personal propi, fins que es va resoldre adjudicar-ho a l'única persona que s'havia interessat en la proposta, Berta Terradas. Se li va adjudicar el servei per a sis mesos, que vencien a finals d'octubre i se li va prorrogar per tres mesos més. Acabat aquest termini caldrà fer una nova adjudicació.

APROVACIÓ del reglament orgànic municipal (ROM)

A proposta dels serveis jurídics municipals, el ple de juliol va aprovar el nou Reglament Orgànic Municipal (ROM). Es tracta d'un instrument de gestió interna municipal que regula el règim organitzatiu de l'Ajuntament, el funcionament dels òrgans municipals, defineix l'estatut dels membres de la corporació i preveu i regula els procediments d'informació i participació ciutadana.

El ROM regula el règim de sessions del ple, de les comissions de treball i d'estudi i de la Junta de Govern local. També s'hi inclouen els diferents règims de dedicació dels regidors, i el dret a rebre indemnitzacions i drets econòmics per assistències als òrgans col·legiats. Per altra banda, preveu tres tipus de procediments de participació ciutadana: el dret de proposta, el dret d'iniciativa i la participació d'entitats ciutadanes.

FESTES LOCALS 2016

El ple municipal ha acordat que les dues festes locals de l'any vinent siguin el dimarts, 9 de febrer (Carnaval) i el dilluns, 29 d'agost (Festa Major).

text Susanna López

RECORDANT VICENÇ FIOL

“Vaig néixer pobre, he viscut pobre; moriré pobre i n'estic molt content. La pobresa m'ha fet fort i m'ha enriquit”

En Vicenç Fiol Navarra va néixer el 12 d'agost de 1938 a la Jonquera, el segon de quatre germans. Era una família pobra, el pare feia de carboner i la mare anava a fer feines per les cases. Dels 8 als 10 anys havia anat poc a l'escola ja que en Vicenç havia d'ajudar amb les feines del bosc. Noi eixerit i amb bons resultats acadèmics va ingressar al seminari als 11 anys pel consell del mestre i el capellà del poble. L'any 1961, amb 22 anys va ser ordenat capellà i la seva primera destinació fou Tordera. Allà en Vicenç a l'homilia va parlar a favor de 70 treballadors acomiadats d'una empresa del poble. Això no va agradar ni als empresaris ni al rector que es van anar a queixar al Bisbe i en només 11 mesos ja canvia de parròquia.

Després de passar uns anys a Caldes el destinaren a Figueres d'on també en va ser expulsat, ja que els seus posicionaments públics en favor de les llibertats i dels drets socials, no agradaven als poders fàctics.

Cansat, el bisbe Jubany el

va enviar cap a França. Allà bufaven aires nous i estaven molt més avançats que aquí, però al cap d'un any va decidir tornar cap a la Jonquera. Després d'uns quants mesos esperant-se a casa, ja que cap parròquia el volia, **el bisbe va obligar al rector de Palafrugell a acceptar-lo. S'hi va quedar cinc anys.**

Donant per acabada la seva etapa a Palafrugell, l'any 1971 va ser destinat com a rector a Regencós juntament amb Mn Rossend Darnés. Tots dos amb un ideari semblant van començar una nova manera de fer de capellà per acostar-se a la gent. Van renunciar a la seva paga estatal, vivint de la seva feina com a obrers i compaginant-la amb la tasca de capellà. “Vam ser criticats per molta gent, ja que deien que no podríem estar al servei de la gent” -m'explica Rossend Darnés- “però per a nosaltres el treball és important perquè és una forma de fer de capellà, et posa a peu pla amb la gent, fa que la relació esdevingui més franca, més planera i transparent”. Continua dient: “ A

més trobàvem temps per tothom, ja que a les tardes i els caps de setmana era quan la gent tampoc treballava”. En un primer moment van començar tots dos a una indústria del suro però al cap de pocs mesos en Vicenç va anar a treballar en una planxisteria per pintar cotxes. Aprendre un ofici amb 32 anys no va ser tasca fàcil però això li va permetre viure'n fins a la seva jubilació. L'any 1978 va anar de rector a Ullà d'on no es va moure fins el 2003 que va venir a Bellcaire i finalment aquests dos últims anys s'estava a la residència sacerdotal Bisbe Sivilla de Girona.

Per allà a on ha anat, amb el seu carisma i la seva empenta, sempre ha donat un cop de mà. Ha estat un home molt involucrat en les associacions i col·lectius de tot tipus en els pobles on ha servit. Des de grups de revisió de vida, passant per grups de teatre, organitzacions culturals, grups de joves... A Bellcaire li recordem les paraules que va dir, tot rient,

després d'interpretar el paper de Bisbe de Girona a *Bandera de Catalunya*: "Mai m'hagués pensat arribar a ser bisbe de Girona". També va obrir les seves portes als joves oferint-los un espai prou gran per fer activitats de tota mena: casal, cine fòrum, lloc de trobada...

En Vicenç va trobar també una altra manera de portar el missatge de Jesús al món. Va treballar intensament durant els últims anys a Justícia i Pau, el Fòrum Joan Alsina (un espai en què capellans de la diòcesi construeixen una Església més d'acord amb l'Evangeli de Jesús i la doctrina del Concili Vaticà II) i Àkan i Dudal (dues institucions que acullen immigrants).

Mn Lluís Costa, amb qui va compartir aquests espais, destaca: "el que millor defineix el seu tarannà, la profunda motivació de la seva activitat i l'objectiu de la seva vida de cada dia és la frase que ell mateix va deixar escrita. **"Vaig néixer pobre, he viscut pobre, moriré pobre i n'estic molt content. La pobresa m'ha fet fort i m'ha**

enriquit". Jo encara la completo: "La pobresa d'en Vicenç va fer forts i va enriquir tots aquells que varen tenir la sort d'estar-hi en contacte". I que quedi ben clar que pobresa no vol dir misèria econòmica, sinó voluntat sincera de despreniment. En Vicenç va entendre molt bé i practicar a la perfecció la proposta de sant Pau: **"Fa més feliç donar que rebre"**.

També es va **involucrar en moviments obrers com la JOC (Joventut Obrera d'acció Catòlica) i la Pastoral Obrera, on treballava conjuntament amb altres capellans**. Un d'ells, Mn. Fèlix Mussoll, explica: "...com a coses concretes, valoro moltíssim les seves aportacions a les reunions, els seus escrits als diaris i revistes, les entrevistes als mitjans de comunicació, i tot amb una gran senzillesa, valentia i convicció".

Continua dient:

"En Vicenç era un home de la terra, que

estimava les persones, motivat per l'estil i el missatge de Jesús, amb una increïble humanitat i solidaritat, no podia suportar les injustícies ni en l'àmbit laboral ni enlloc, bon company i amic. Ha passat pel món fent el bé i lluitant per millorar-lo".

Aquests últims anys, ja a la residència, venia quan se'l convidava a les festes de la gent gran i el feia molt content estar envoltat de tanta gent estimada. Allò que havia semblat se li retornava amb escreix. Sempre serà recordat com una persona amb uns ideals clars: la seva lluita per construir una nova església pel poble i amb el poble.

text Carme Gironès

RECORDANT UN AMIC

"Gran dialogant, un gran conversador, era senzill i molt generós..."

Recordo quan va arribar a Ullà un nou capellà. Es deia Vicenç Fiol, era molt jove, anava amb texans, amb camisa i jersei, i sense sotana, com qualsevol persona del poble. No semblava que fos un capellà. I per postres era planxista en un taller mecànic. Vaja, tota una revolució per a la gent del poble.

Llavors jo tenia 13 anys. Recordo que un dia va convocar a tots els joves del poble per tal de fer-se conèixer i saber com érem, què pensàvem, quines inquietuds teníem i si tindríem il·lusió i ganes de formar un grup de teatre per trobar-nos tots plegats i compartir entre tots una experiència que fins aquell moment cap de nosaltres s'havia plantejat. Així es va formar el grup de teatre Sant Andreu.

Aviat no en vam tenir prou amb fer teatre. Així que ens va proposar de crear una associació, la Casa de Cultura de Sant Andreu, per tal d'organitzar tota classe d'activitats culturals pel poble. La meva adolescència i joventut, fins que em vaig casar, vaig poder-la viure i conèixer amb en Vicenç i el grup de joves de la Casa de Cultura Sant Andreu. Van ser uns anys fantàstics, excitants. Vam organitzar i fer tantes coses!!! I en Vicenç sempre hi era, sempre podies comptar amb ell per a tot. Va ser com una torxa que encén una pila de llenya per la revetlla de Sant Joan.

En Vicenç era una persona que li encantava estar amb la gent, era un gran dialogant, un gran conversador, era senzill i molt generós, estimava la gent que l'envoltava, sense demanar-ne res a canvi. Era el primer en voler ajudar en el que fos i a qui fos sense cap mena d'interès personal. En fi, una persona com poques n'hi ha !

Vaig conèixer un bellcairenc i el 1992 vaig marxar d'Ullà. En Vicenç ens va casar. Ens va casar un capellà, però també un amic. Des de llavors ens vàrem

EN VICENÇ FIOL EN EL RECORD

“...amb el pas dels anys l’amistat es va anar aprofundint fins a esdevenir gairebé un germà...”

text Joan Juliol i Xavier Merino

Per a nosaltres en Vicenç va ser una persona molt especial i amb el pas dels anys l’amistat es va anar aprofundint fins a esdevenir gairebé un germà.

D’ell en valoràvem la disposició que sempre mostrava envers els altres.

La seva vida sense el servei als altres no hauria tingut sentit. No sabem com s’ho feia però, sense deixar de ser ell mateix, sabia identificar-se del tot amb els altres. A més a més, la seva fidelitat i constància van ser bandera del que sentia i vivia. Tot plegat formava part del compromís que, ja des del temps del seminari, havia adquirit vers els més desvalguts, desfavorits i desarelats. En resum, dels exclosos. Sabem que dur a la pràctica aquest compromís no li va ser gens fàcil, ni planer, ja que massa sovint els vents tramuntanals d’incomprensió, menyspreu i gairebé rebuig dels qui es creien superiors a ell, havien pretès, segurament perquè els qüestionava massa, fer-lo desdir de les seves actituds i conviccions que intuïen excessivament radicals. Però ell, fidel a l’evangeli i a Jesús de Natzaret, va saber trobar la força i l’energia dels profetes antics i dels actuals, va ser conseqüent i coherent amb el que creia i s’hi va mantenir ferm.

Més enllà de tot el vèiem un home lliure. Amb deficiències, si voleu, però, al capdavant, lliure. Amb la llibertat dels qui poden dir sí quan creuen que és sí i no quan veuen que és no.

En Vicenç era un home compromès amb els companys de feina, amb els veïns dels pobles on va servir com a capellà, amb les seves comunitats cristianes i amb els amics. Feia seves les aspiracions dels altres, ja fossin de justícia social, de compartir una festa, de tipus religiós o d’estar a prop de qui tenia necessitat de sincerar-se amb ell, que ben segur que era acollit, escoltat i entès.

Fa temps també es va fer solidari de les causes encaminades a protegir la mare terra de les agressions que, ara aquí, ara allà, la malmenen i exploten constantment. Són diferents facetes que demostren que era una persona viva, lúcida i coherent amb ell mateix i amb els altres.

Sabem que no va tenir una vida fàcil. Ja des de petit, quan havia d’anar lluny de casa per ajudar el seu pare a fer carbó. Tampoc al seminari: el seu caràcter bonhomíus i pacíficament rebel, no li va fer fàcil. Essent capellà i obrer la seva vida no va pas ser una bassa d’oli. Ni com a cooperativista ni com a treballador ras. Però sempre va mantenir la dignitat com a persona i com a capellà.

Hi ha persones que lluiten un dia i són bones, n’hi ha que lluiten un any i són millors, i n’hi ha que lluiten al llarg de tota la seva vida i aquestes són imprescindibles.

D’acord amb aquestes paraules de Bertold Brecht en Vicenç havia esdevingut imprescindible per a nosaltres i per a molta altra gent.

➡ anar relacionant una mica més esporàdicament, però mantenint sempre aquella complicitat.

En Vicenç tenia dues passions: la fotografia i la natura. Dues passions senzilles com ell mateix. No hi havia esdeveniment o acte del poble que no immortalitzés amb la seva màquina de fotografier. Pel que fa a la natura, el massís del Montgrí li tenia el cor robat. Ja és de tothom sabut les seves pujades diàries i matinals al castell. Recordo com l’endemà mateix de l’incendi del 2004, el primer que va fer va ser agafar la càmera i enfilarse cap al Montgrí, encara fumejant.

El destí va voler que a l’any 2008 en Vicenç vingués a Bellcaire d’Empordà, el meu actual poble, a fer de rector i després a viure. Tornàvem a ser convilatans. Tot i tenir més edat que quan va arri-

bar a Ullà, el primer que va fer va ser involucrar-se activament amb moltes activitats del poble. Va tornar a connectar amb els joves, amb el teatre, amb *Bandera de Catalunya*... En fi, demostrava un cop més els seus dots d’impulsor i dinamitzador cultural allà on anava. Tenia la necessitat de transmetre i donar la seva generositat. És una llàstima que no hi hagi molts més Vicenç Fiol...

Escrivint aquestes ratlles penso que jo i la meua família hem estat molt afortunats d’haver conegut una persona com en Vicenç i d’haver pogut compartir molts moments de les nostres vides amb ell. N’hem après molt d’ell, el tindrem sempre en el nostre record. Gràcies Vicenç.

text Mariona Font i Batlle

EL CONREU DE L'ARRÒS AMPOSTINS I VALENCIANS A L'ESCALA

EL COMERCIANT FRANCÈS LIPP, afirmava al segle XVIII, que la plana de l'Empordà essent un país d'aiguamolls, especialment al voltant de Torroella de Montgrí i l'Escala, PRODUÏA UN ARRÒS EXCEL·LENT, més granat, més blanc i d'un gust més bo que el de la Llombardia, Cullera o la Carolina i que VALIA MÉS QUE LES ALTRES QUALITATS.

La colla d'en Salvador Lull plantant arròs a Sobrestany a finals dels anys 40 en terres de cal Gollut. Foto cedida per Carles Pous i Puig

El conreu de l'arròs a l'Empordà va començar a l'Edat Mitjana. Els arrossars varen transformar el paisatge, amb una xarxa de canals de rec i varen impulsar l'edificació de noves masies, molins i graners. El comerciant francès Lipp, afirmava al segle XVIII, que la plana de l'Empordà essent un país d'aiguamolls, especialment al voltant de Torroella de Montgrí i l'Escala, produïa un arròs excel·lent, més granat, més blanc i d'un gust més bo que el de la Llombardia, Cullera o la Carolina i que valia més que les altres qualitats.

El cultiu de l'arròs va ser molt polèmic a causa de les malalties que es generaven a l'aigua estancada. Fins que no varen millorar les condicions sanitàries, les epidèmies de malària i de còlera varen provocar una elevada mortalitat, com al 1836, quan varen morir 408 persones a l'Escala, una cinquena part de la població.

Malgrat tot, l'elevada rendibilitat de l'arròs feia que els propietaris de les aigües i de les terres seguissin lluitant pel seu conreu i s'introduïssin millores com el rec corrent per evitar la putrefacció de les aigües.

A principi del segle XX es va tornar a fer arròs a Pals introduït per Pere Coll i Rigau. A la zona de Bellcaire es va començar al mas de la Casa Nova del marquès de Sentmena, cap a 1905. Entre 1940 i 1960, el conreu de l'arròs va tornar a ser un fenomen massiu i va contribuir a millorar les condicions alimentàries de la postguerra. De l'arròs en varen viure moltes famílies, ja fossin els propietaris dels camps, els que blanquejaven l'arròs o també la gent més pobra que havia d'anar a espigolar un cop s'havia acabat la collita. Era també l'època de l'estraperlo, en què bona part de l'arròs es venia al mercat negre multiplicant el seu valor per quatre i per cinc. Per a la plantada i fins a la sega, es necessitava molta mà d'obra experimentada i es llogaven colles de valencians majoritàriament, a més d'ampostins i andalusos. El fenomen migratori desplaçava prop de vuit-centes persones que es llogaven a través d'un cap de colla. Famílies procedents de les terres de l'Ebre i dels pobles de les riberes dels rius Xúquer i Albaida, a l'entorn de l'albufera de València, des de Cullera fins a Xàtiva, venien a treballar l'arròs. Alguns varen acabar portant la família, o casant-se amb noies dels pobles i varen començar una nova vida als pobles de la zona.

La decadència de l'arròs es va produir per la baixa-

da del seu preu i l'augment del cost de la mà d'obra, i l'economia es va encarar cap a la construcció i el turisme.

Actualment, en Pere Riembau i Ballesta encara cultiva arròs a les terres del mas Cremat, a l'entorn de la Jaça, en terme de Bellcaire, en el Parc Natural del Montgrí, Illes Medes i Baix Ter.

Aquest és el resum de la recerca que s'ha portat a terme al Museu de l'Anxova i de la Sal de l'Escala, juntament amb el Centre d'Estudis Escalencs, que ha donat com a fruit una exposició temporal visitable al museu fins el març de 2016. S'ha editat un llibre amb articles d'especialistes en la matèria i un DVD de recull de la memòria oral del conreu de l'arròs. Han col·laborat en el llibre el Museu d'Arqueologia de Girona, el Museu Valencià d'Etnologia, la Biblioteca de Sueca i l'Ajuntament de Castelló de la Ribera (València), el Museu de les Terres de l'Ebre, l'Ajuntament de Pals, l'Associació de Defensa de l'Arròs de Pals i l'arròs Molí de Pals, a més d'una cinquantena de persones entrevistades. De Bellcaire s'ha comptat amb la col·laboració i la memòria d'en Pere Riembau del mas Cremat, en Carles Pous de Sobrestany, en Joan Parals de l'Ovellaria, en Jaume Aupí del Clot de Moret, en Josep Ma Teixidor del mas Pantaleó, la Maruja Llorens, filla de

l'Abelardo, el cap de colla que portava fins a 400 valencians i els distribuïa per les diferents explotacions d'arròs, la Caterina Puig de cal Titus, l'Assumpció Prat de la Jaça i l'Antoni Guirado, fill del moliner de Bellcaire.

A continuació en reproduïm algun fragment:

"Després de la guerra moltes famílies varen planar l'arròs. Eren explotacions petites, de 2 o 3 vessanes, i totes les feines se les feien els mateixos propietaris, no podien pas llogar colles. Es plantava l'arròs, s'havia d'herbejar, s'havia de mantenir un nivell d'aigua òptim i la preocupació era que quan era a punt de segar, s'havia de vigilar la tramuntana, perquè si bufava s'havien de buscar braços perquè no s'espolsés. S'ajuntaven uns i altres i s'ajudaven entre tots perquè era una feina molt feixuga, s'havia d'estar tot el dia a l'aigua i les mans i els peus quedaven fets malbé. A l'estany hi havia grans explotacions on venien colles de valencians i ampostins amb tren a Sant Jordi. Després venien amb bicicleta fins al poble i es repartien pels masos i Bellcaire. Es va habilitar una porta a baix de la capella del Castell, on hi dormia força gent, junt amb el cap de colla, l'Abelardo. Al matí anaven a treballar als camps i s'emportaven el menjar per tot el dia i al

Colla de valencians al mas de la Jaça. Foto cedida per Assumpció Prat i Boix

vespre, quan tornaven, el cuiner els havia preparat la paella per a tots. S'asseien al voltant de la paella i amb una cullera se l'anaven menjant, cada un la seva part. També menjaven cuixes de granota i després encara tenien ànims de cantar! Eren gent molt trempada."

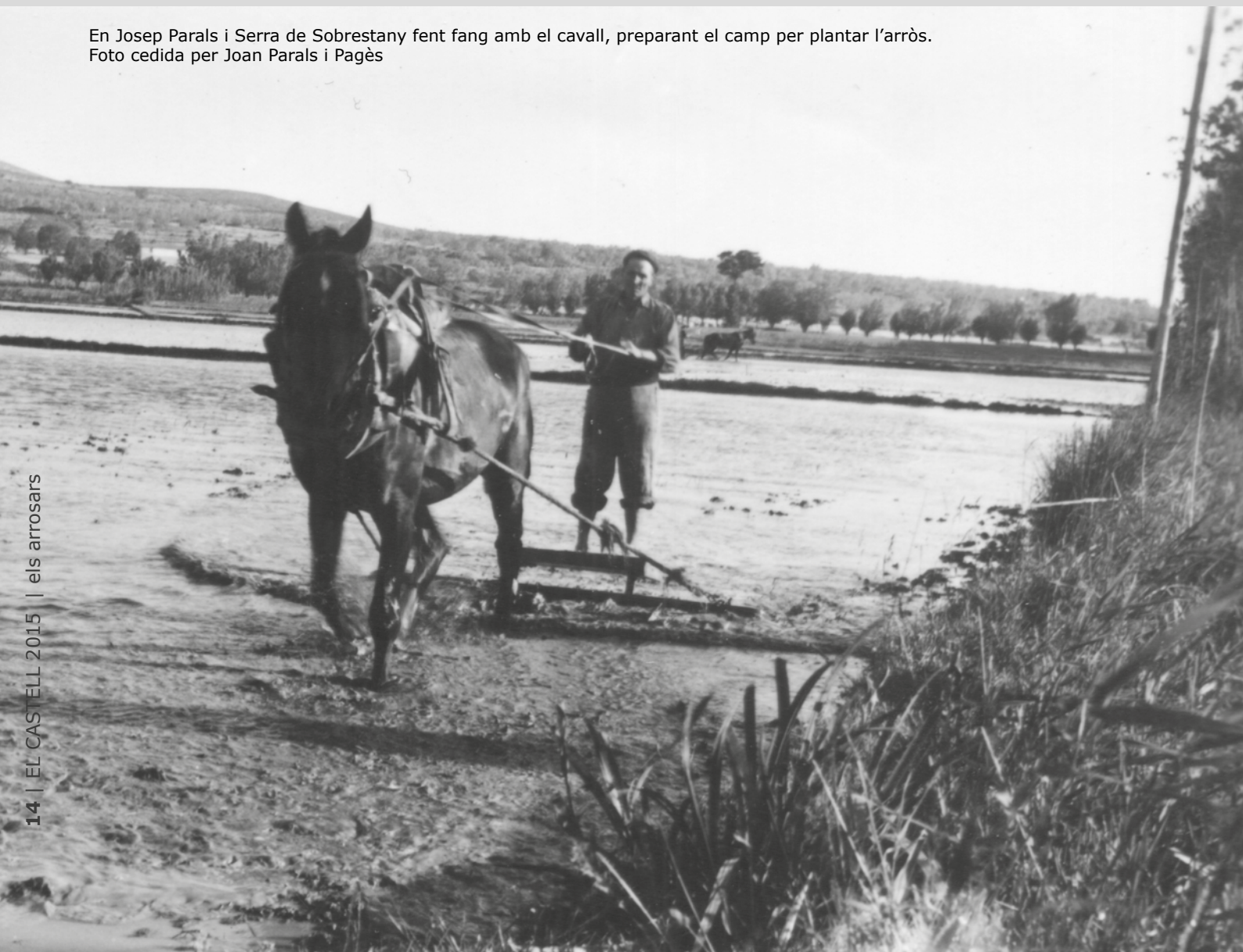
"Al molí de Bellcaire es despellofava l'arròs. Aquest s'havia de declarar tot i s'havia de portar al Sindicat, però hi havia tres persones que tenien idea de mecànica i varen construir motors de descascar l'arròs. Anaven amb corrent elèctric i com que la potència era molt baixa, s'havien de posar d'acord a fer funcionar els motors alternativament: primer en Pere Ferrer, després el pare, en Quimet Font i després el Rapet. Si funcionaven tots alhora el poble es quedava sense llum."

Josep Ma Font i Teixidor, 79 anys

"**A**l mas Cremat fem arròs des de l'any 1940. Vam fer una pausa cap a l'any 1965 o 66 fins que el 1997 en vam tornar a plantar però ja amb sistemes moderns. El pare va començar amb 20 vessanes i cada any engrandíem. Al mes de març venia gent amb pales, fèiem l'arrencada de joncs i balques i trèiem les closes i anàvem planejant el camp, el llauràvem i fèiem les crestes. També al març fèiem el planter. A mitjan maig arrencàvem l'arròs que ja feia dos pams i venien les colles de valencians que, de culs, plantaven l'arròs. Després s'havia de mantenir el nivell d'aigua i herbejar i a finals de setembre es segava a mà. Les colles de valencians, a Bellcaire eren més esperades que els turistes!!"

Pere Riembau i Ballesta, 76 anys

En Josep Parals i Serra de Sobrestany fent fang amb el cavall, preparant el camp per plantar l'arròs.
Foto cedida per Joan Parals i Pagès

PREMI BALDIRI REIXAC

text Montse Pareta

La ZER Montgrí (Escola El Rajaret de Bellcaire d'Empordà, Escola La Branca d'Albons i Escola Puig Rodó d'Ulla) es va presentar, el curs 2014-15, a la 37ena edició dels Premis Baldiri Reixac i va guanyar un del 12 premis que es donen a les escoles de Catalunya.

municipis diferents, treballen conjuntament i saben organitzar programes compartits que, a partir de les característiques pròpies, enriqueixen les dinàmiques de cadascuna. Cal destacar-hi diverses activitats teatrals i musicals com la cantata de la *Cuca de llum* que es va portar a terme el curs 14-15, la publicació d'una revista, el fet de ser escola verda, les trobades i colònies escolars i el projecte sobre la vivència dels contes La Cistella del conte a Educació Infantil. També es distingeix l'organització d'actes amb la participació de les tres comunitats educatives amb motiu de la celebració dels vint anys de la ZER".

En aquesta modalitat es premiava la qualitat global i la catalanitat, en llengua i continguts, concretades en un projecte educatiu i lingüístic que s'estigués aplicant i que assolís un ús elevat de la llengua entre l'alumnat i el professorat, tant en l'activitat acadèmica com en la comunicació informal.

Es van presentar dos dels projectes que es realitzen a la ZER: (*la Cistella del Conte*) de Parvulari i la Música a la ZER.

En paraules concretes del jurat es va donar el premi perquè: a la ZER Montgrí " ha destacat un equip de mestres que, tot i pertànyer a tres escoles de sengles

El Palau de Pedralbes a Barcelona va ser el lloc on es va recollir el premi, acompanyats per l'inspector Sr Lluís Monjas, pels representants dels Ajuntaments dels tres pobles: Sr David Font (Alcalde de Bellcaire), Sr Joan Hostench (Alcalde d'Albons) i Sr Josep López (Alcalde d'Ullà), així com també de les mestres d'Educació Infantil, Laia Ros, Cristina Fernández, Mireia Borràs i l'especialista de música Montse Pareta i d'altres mestres de la ZER.

DESBROSSADORES DANÉS, S.L.

NETEJA DE VORES, DE CARRETERES, DE CAMINS, DE CAMPS, DE RECS, PINEDES, MARGES I PARCEL·LES

Carrer Major, 27
Tel./Fax: 972 76 50 62
Mòbil: 629 86 95 95
e-mail: desbrosdanes@terra.es
17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Av. Generalitat, 25 - 17464 SANT JORDI DESVALLS (Girona)
Tel. 972 79 80 19 - Fax 972 79 82 74

Vet aquí una vegada...

Mireia Borràs

Vet aquí que una vegada, un dia d'agost de fa set anys, uns meus amics de Barcelona em van acompanyar a veure el poble on havia d'anar a treballar aquell proper curs: Bellcaire d'Empordà. Feia molta, molta calor i durant el nostre breu passeig no vam trobar, com es diu popularment, ni una ànima. Vaig pensar: "Carai Mireia, això està mort, on has anat a parar?!". Poc m'imaginava que aquell petit poble, al costat de la carretera, era ple de vida, ple d'iniciatives, ple de nens i nenes fantàstics, d'una escola viva i moguda!

Va començar el curs i vaig descobrir una escoleta magnífica, amb unes famílies preocupades i implicades en l'educació dels seus infants, un ajuntament pel qual una de les seves prioritats era l'escola, unes mestres que s'estimaven els seus alumnes i es preocupaven per ells, una direcció que em va fer confiança (gràcies Isabel i Montse!) i em va donar totes les facilitats per organitzar, conjuntament amb l'altra mestra parvulista, un nou projecte de parvulari. I van arribar nous mestres, totes elles contentes i implicades a l'escola (Lluïsa, Anna, ...). Amb el temps, vaig passar a formar part de l'equip de ZER com a cap d'estudis i, més tard, de la direcció del Rajaret.

El temps anava passant, gairebé sense voler-ho vaig començar a prendre decisions i engegar petits grans projectes que poc a poc s'anaven consolidant. Petits grans projectes realitzats a vegades en companyia de nens i nenes,

a vegades en companyia de les mestres, a vegades en companyia de... de qui fos, però sempre en companyia!. M'han quedat gravats, a la memòria i al cor, alguns d'ells: la metodologia del Parvulari (iniciada i escrita en companyia de la meva estimada amiga Montse Bagudà); el projecte d'Educació Infantil que ha donat nom a un parc del poble, "el Parc de les Botxes" (gràcies a la iniciativa de la meva companya Ester i a la participació de tots els nens i nenes del Parvulari). Aquest és un molt bon exemple de treball en comú de tota la comunitat educativa: la idea dels infants, l'organització de les mestres, la col·laboració de l'Ajuntament i la participació directa de les famílies (en aquest cas d'en Klaus, un pare de l'escola que va fer un rètol preciós!). Altres projectes que mai oblidaré: els tres anys de direcció (impensables sense la participació de la millor de les secretàries, la Irene); l'engrandiment de l'escola (sens dubte gràcies a la tossuderia del vostre alcalde, en David); el premi Baldiri Reixac, un honor per a tothom i que no hagués tingut lloc sense la feineda de la Montse Pareta; l'esforç per fer que la ZER Montgrí no es trenqués (guiat per l'actual i super treballador equip directiu de la ZER)... i tants i tants altres petits grans projectes que han format part de la meva estada al Rajaret i que, sense cap dubte, continuen amb l'equip de mestres i l'actual equip directiu (Lluïsa, ja t'ho deia jo que un dia series la "dire"!)

I el temps anava passant. I

com sempre dic a tots els que coneixen la meva passió per l'escola, aquesta, com els infants, camina: **camina a poc a poc, acompanyada de tots aquells que l'estimen i l'ajuden a créixer**. I jo he tingut el privilegi de participar en aquest camí: i el Rajaret, camina i camina!

Aquesta ha estat, potser, una de les coses que com a mestra he après durant aquests anys: malgrat que les mestres diem sempre "la meva escola", l'escola no és nostra. **L'escola és d'ella mateixa, és del poble**. Nosaltres les mestres (en aquest cas, jo) en formem part durant una època. I després, quan marxem, ella continua el seu camí...

Quanta gent ha ajudat i ajuda a que El Rajaret creixi! L'Ajuntament, les mestres, les famílies i sobretot, els nens i nenes que amb el seu somriure i la seva mirada ho diuen tot...

I va arribar el final del meu camí a Bellcaire. Potser penseu que deixo la meva tasca a mitges. Sapiguen que aquesta no era la meva intenció, motius personals han fet que prengui la decisió de marxar. Me'n vaig trista però satisfeta. I sobretot, amb un sentiment de profund agraïment envers totes aquelles persones que durant aquests anys han compartit amb mi aquesta part del camí. **A tots, a totes, moltes, moltes gràcies!**

I...vet aquí un gat, vet aquí un gos i de la meva història ja us n'he contat un tros.

C/. Víctor Català, 32
17257 - Torroella de Montgrí
Tel. / Fax 972 75 91 29
Mòbil 699 431 981

VENDES, REPARACIONS I MANTENIMENTS DE
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA INDUSTRIAL, HORTA I JARDÍ

HONDA **STIHL**®
The Power of Dreams

Fleca - Pastisseria

Anna

Camí Ample, 1 - L'Escala

Tel. 972 77 10 12

LLAR D'INFANTS EL RAJOLÍ

text Neus Barnosell

Aquest any la llar d'infants *El Rajolí* de Bellcaire juntament amb la llar d'infants *Les Bombolles* de Verges hem anat d'excursió a Marineland. Aprofitant que els nens de P-2 eren la classe dels dofins (Bellcaire) i de les foques (Verges) va sorgir la idea d'anar a veure'ls de veritat. Així que el passat 12 de juny nens/es, pares, mares, germans/es i educadores, cap a Marineland hi falta gent! En total, 19 infants dels 20 que som, amb els seus adults corresponents. Tot un èxit!

Durant els dies següents ens vam adonar com s'ho havien passat de bé els petits i com n'havia estat, d'enriquidora, l'experiència. I és que els nens no podien parar d'explicar i de voler dir i tornar a dir.

Des d'aquí volem agrair a tots els pares i mares per haver fet possible aquesta excursió.

Al juny la classe dels dofins de Bellcaire vam fer una petita festa als nens de P-2. Era la seva "graduació". Com a curiositat, aquest any vam tenir la gran sort de comptar amb l'actuació de les "súper-palles de Bellcaire" mentre berenàvem les delicioses coques i pastissos que havien fet els pares/mares.

La festa va resultar molt emotiva i divertida. Gràcies a tots per la vostra col·laboració!

El 28 d'octubre vam celebrar la castanyada juntament amb els nens d'infantil de l'escola.

Aprofitem aquest espai per donar també les gràcies a la col·laboració desinteressada de la senyora castanyera, que ja fa tres anys que ens ve a veure. I també als seus ajudants que, tot s'ha de dir, les couen com a veritables professionals!

graduació estiu 2015▼

bones animadores▲

castanyada 2015▲

NARCÍS MATAS
CONSTRUCCIÓ
REHABILITACIÓ
ENDERROCS
EXCAVACIONS

Tel 972 78 01 26
Fax 972 78 04 38
c/ Padró, 27
17142 - VERGES
a/e; info@narcismatas.com
www.narcismatas.com

[Pròxim] · SUPERMERCAT NURI

Moments d'execució de les milleres al camp de futbol. (fotografies cedides per Stéphane Bonal)

text Abel Font

FUTBOL

El camp de futbol es vesteix de VERD

Hi va haver un temps no pas molt llunyà on ser jugador de futbol en una categoria amateur era sinònim de tornar a casa diumenge sí i diumenge també amb una nafra o altra al cos. Si no era un genoll

fortuna per sobre d'unes superfícies que podien semblar de tot menys el que ara anomenem "**terreny de joc**". Però el temps passa inexorablement i, a dia d'avui, cada cop es fa més difícil de trobar un camp de futbol que no sigui de gespa.

es van poder reduir fins a fer-los assumibles gràcies al compromís de bona part de la junta i altres voluntaris que, des de la primavera passada han passat hores i dies sencers treballant voluntàriament en l'obra. L'entesa consistia en això: **l'Ajuntament assumeix el cost de l'obra i el club hi posa hores de feina a prestació. Un model que, salvant les distàncies, fa recordar en com es va fer la primera fase del Local Social, ja fa més de trenta anys.**

El projecte de remodelació del camp de futbol ha inclòs la millora de l'enllumenat, les banquetes, els vestidors i les canalitzacions d'aquests, el sistema de rec i de drenatge del terreny de joc, la instal·lació d'un nou dipòsit d'aigua i grup de pressió i la pavimentació de l'espai del davant dels vestidors, on s'hi ha instal·lat butaques noves.

"El que fa unes dècades era un luxe només a l'abast de poblacions més importants o de clubs amb molta solera, avui s'ha convertit quasi en norma. Tant és així que la junta de FC Bellcaire ha assolit l'objectiu de sembrar gespa al camp en la seva tercera temporada des de la recuperació del futbol sènior al poble"

El procés no ha estat senzill i ha calgut que es possessin en sintonia les ganes del col·lectiu amb les disponibilitats pressupostàries municipals. I és

pelat, era la cuixa o el colze els qui evidenciaven una ferida fruit d'haver-se arrossegat amb més o menys

que les xifres que es barallaven inicialment espantaven al més il·lusionat. Els costos de l'operació

CONSTRUCCIONS I REFORMES

El Rajaret, s.l.

Plaça Comtes d'Empúries, 12
17141 Bellcaire d'Empordà

Mòbil 657 970 072
Tel. 972 78 82 09

C/ Molí, 56 - BELLCAIRE D'EMPORDÀ - Tel. 972 788 349

Després de setmanes de neguit per si la gespa naixia prou bé o no, va arribar el dia de l'estrena. Va ser el dia 11 d'octubre amb el partit contra el Vila-Sacra-B .

Esportivament parlant, quan aquesta revista surti al carrer ja s'haurà jugat un terç de la lliga, amb uns resultats que posicionen el Bellcaire en la zona alta de la classificació. Val a dir, però, que el grup en què es juga ha perdut encant respecte el de la temporada passada, ja que hi ha molts desplaçaments a la rogalia de Girona i no hi ha tants derbis entre rivals de municipis veïns.

El club vol ser present a la vida social del municipi i no acotar el seu radi d'acció

al primer equip. Entre les iniciatives destacades d'enguany hi ha l'articulació de l'equip femení. El mes de març van fer un partit benèfic per l'Oncolliga. I aquesta temporada estan entrenant cada setmana. A tall de curiositat, val a dir que l'entrenador és el president, en Marc Fabri.

I per fer front a totes les despeses que genera tenir un equip en competició, la junta agraeix totes les col·laboracions de les empreses que han col·locat rètols al camp, amb els quals es cobreix pràcticament el 50% del pressupost. La resta s'assoleix amb els beneficis obtinguts a la taverna de *Bandera de Catalunya*, amb el sopar de la vedella de l'associació Belbitinca o d'altres aportacions diverses.

Drets, d'esquerra a dreta: Eloi Lagares (entrenador), Marc Fabri (president), Xavi Ramírez, Àngel Morales, Yati Balser, Adri Jiménez, Àlex Leonard, Rubén Lavado, David López, Josu Pineda, Dani López (delegat), Abdel Sarrouiti. Ajupits, d'esquerra a dreta: Lluís Font (delegat), Fouad, Marcos Aladid, Ibra, Marc Carbó i Angel Fernández. (fotografia cedida per Cèsar Hugas)

CFB l'Empordanet

Al camp de futbol de Bellcaire hi juguen quatre equips del Club de Futbol Base l'Empordanet. Són els més petits: dos prebenjamins i dos benjamins.

El seu president, en Josep Baus, comenta que estan molt satisfets de l'aposta de Bellcaire per sembrar gespa al camp. La comunicació entre l'Empordanet i el FC Bellcaire és constant. I afegeix que, si aquest any hi juguen els equips més joves és per malmetre el mínim la gespa.

Els partits de l'Empordanet a casa es juguen els dissabtes al matí, entre les deu i la una.

JUNTA DIRECTIVA

President, Marc Fabri

Vicepresident, Xavier Riembau

Secretari, Lluís Font

Tresorer, Cèsar Hugas

Vocals, Jordi Antúnez, Pere Vicens, Jordi Trayter, Judit Pons, David Sallarès

Entrenador, Eloi Lagares

Delegat, Dani López

PLANTILLA

Xavier Ramírez, Àngel Morales, José López, Yati Baldeh, Adrián Jiménez, Alberto Matilla, Marc Silvestre, Jeremy Thomas, Àngel Fernández, Rubén Lavado, Alexandre Leonard, Ibrahim Rhaim, Abdelkhalek Sarrouiti, Fouad Bellachi, Joaquim Oller, Kevin Masagú, Marcos Aladid, Xavi Leonard, David López, Bernat Planas, Jordi Pagès, Àngel Josué Lagos.

Els partits del FC Bellcaire a casa es juguen els diumenges a les quatre de la tarda.

Podeu seguir el dia a dia del club a través del web www.fcbellcaire.com o de l'app FC Bellcaire que podeu trobar al PlayStore.

Custals, S.L

Obres i restauracions

Llum, aigua, calefacció, gas i AC

Ctra. de l'Escala, s/n (km 3)
Tel: 972 78 81 62 - Fax 972 78 83 57
17 141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ
custalssl@girona.com

Carrer Molí, 4 17141, Bellcaire 972 76 51 71

text Ramon Manent i Folch

CONTINUÏTAT BANDERA DE CATALUNYA

Passat l'any del centenari del naixement de l'Esteve Albert, la paraula que crec que pot resumir millor l'activitat de l'associació Bandera de Catalunya és "continuïtat".

Certament, l'any 2014 va ser un any pleníssim d'activitats relacionades amb la celebració de l'homenatge al nostre autor: muntatge de *La Cuca de Llum* amb la ZER Montgrí, participació d'en Jaume Arnella a *Bandera* representant el paper de l'"Avi", la taula rodona *Entendre Bandera*, l'obra en sí presentada com sempre en dues funcions, la presentació del llibre de Josep Puig *La memòria de l'Esteve Albert*, sortides a La Seu d'Urgell i a Dosrius per participar a les respectives jornades d'homenatge, publicació d'un número monogràfic de la revista *El Castell* i producció de l'espectacle-concert *Oidà, Oidà, Oidà!* a la plaça del castell de Bellcaire, al CAT de Barcelona i a Dosrius. Tot això, a més de l'experimental *Bandera d'Estiu* i el ja consolidat *Pessebre Vivent Cantat* que

des de l'any 2012 s'ha instal·lat a Bellcaire per a gaudi de xics i grans. Déu n'hi do!

L'any 2015, per tant, podríem dir que ha estat el de la ressaca de tanta dinàmica acumulada i segurament per això s'ha deixat sentir un cert relaxament en l'activitat associativa. Amb tot, haig de parlar de continuïtat perquè les funcions de *Bandera* s'han seguit representant amb tota normalitat (tot i la inquietant improvisació d'última hora en l'adjudicació d'alguns papers o l'escassa assistència a alguns assaigs, per exemple). També cal parlar de continuïtat si ens fixem en el resultat de la votació que es va fer en la reunió prèvia al *Sopar de Bandera*, el dia 27 de juliol, en la qual es va decidir, després d'un debat obert on els presents van presentar els seus arguments tant a favor com en contra, mantenir l'actual calendari d'actuacions per Setmana Santa i no traslladar *Bandera* a l'estiu.

El Futur de Bandera.
Lloles Seguer

GRUES FONTGARATGE
ASSISTÈNCIA 24H TALLER MECÀNIC
DESBALLESTAMENT RECANVIS D'OCASIÓ
TEL 972 788 135 gruesfont@telefonica.net

SOLÉS JARDINERS
EXPERIÈNCIA I PROFESSIONALITAT
Núm. de mòbil: 653.922.300
Adreça electrònica: solesjardinersbellcaire@hotmail.com
Adreça: C/ Camí vell d'Ullà S/N
Bellcaire d'Empordà 17141 Girona

El darrere de Bandera. Loles Seguer

Finalment també crec que cal parlar de continuïtat, lamentablement, en el sentit que continua la incertesa i el buit organitzatiu a l'associació, que no ha estat capaç de formar una junta estable i operativa que sàpiga coordinar la feina dels diversos responsables –aquests sí que existeixen – que estan tan ben disposats a treballar per Bandera i crear sinèrgies per a tirar endavant la complexa maquinària de tot plegat (Mercat medieval, publicitat, administració, direcció, música, danses, vestuari, il·luminació, entrades, aforament, etc). Que continuï, doncs, la incertesa sobre el funcionament de *Bandera de Catalunya A.C.* no és cap bona notícia i encara menys quan és un problema que s'arrossega des de ja fa prop d'un any i mig i del qual, personalment, no n'acabo de veure la necessària sortida. Quina hauria de ser aquesta sortida? La meua opinió és que, sí o sí, hauria de ser en forma de l'establiment d'una estructura organitzativa ben fonamentada i més compromesa amb tot el col·lectiu i amb un projecte a llarg termini, que permetés a *Bandera* afrontar el futur amb unes millors expectatives d'estabilitat i de creixement tant qualitatiu com quantitatiu.

És molt d'agrair la feina, els esforços i els sacrificis que tots els col·laboradors aboquen a fer que *Bandera* i el Mercat Medieval (un altre element de continuïtat) es segueixin realitzant cada any. Són molts i molt meritoris, però jo diria que ens falta, com a col·lectiu,

un punt de cohesió, d'orgull i d'il·lusió que il·lumini les idees i ens faci moure amb un objectiu més ambiciós que el de la mera continuïtat, el de la mera supervivència. Viure és molt més que sobreviure. I viure, en el cas de *Bandera*, per mi, vol dir créixer com a col·lectiu compromès en el projecte, evolucionar i donar més rellevància al que estem fent, posant-hi creativitat, passió, amistat i alegria.

I no ho tenim tan difícil. Perquè tenim el més important: saba nova, mainada que gaudeix de debò amb *Bandera* i que són un planter immillorable, tenim un jovent que tot i haver-los d'estirar una mica, a l'hora de veritat sempre hi són. Tenim entre nosaltres noves energies que no tenim dret a malversar. I hi ha els adults que estimem *Bandera* i també tenim l'experiència i el model dels més grans, els qui ens van precedir. Els adults que estem portant *Bandera* cal que donem exemple d'entusiasme i entrega per un objectiu comú i la millor manera és fer-ho divertint-nos-hi molt, també, nosaltres mateixos, en la tasca. Només així, *Bandera de Catalunya* serà un organisme viu que seguirà creixent i desenvolupant-se amb força tal com ha estat fent durant més de trenta anys. Un punt de trobada intergeneracional i plural que farà créixer la cultura, la cohesió social i l'estima per les nostres coses, la nostra història, la nostra gent.

Apa som-hi!
Visca Bandera de Catalunya!

EL DARRERE DE BANDERA

Una iniciativa simpàtica que hi ha hagut aquest any a l'entorn de *Bandera* és la d'aquest àlbum de fotos que ha confeccionat la Loles Seguer recollint el que passa dintre del castell poca estona abans de començar la representació, quan els actors es preparen per actuar. És un petit homenatge a tots els qui hi participen i a la vegada un bon record en imatges

per al futur. Es pot adquirir senzillament encarregant-lo al Centre Cívic al preu de 18€. Les fotografies que il·lustren aquestes pàgines són tretes d'aquest treball.

VESTUARI

Amb la cessió de la rectoria a l'Ajuntament per part del Bisbat, una bona part del vestuari de *Bandera* s'ha traslladat a aquest espai. S'està pendent de decidir si serà el seu lloc definitiu. En

aquest cas caldria condicionar-lo degudament.

MERCAT MEDIEVAL

La concessió de la taverna al FCBellcaire va ser tot un èxit en tots els aspectes, organitzatiu i de consum per part del públic. L'animació a càrrec del grup *Xarop de Canya* va tornar a ser un èxit. Alguns soldats i croats de l'obra també varen col·laborar-hi. És una bona iniciativa.

TV

Divendres sant el canal 8TV va fer un petit reportatge sobre *Bandera* que va ser emès l'endemà en el seu noticiari.

VISITA ESCOLAR

L'Escola *El Rajaret* va fer una visita al castell on van ser rebuts pel rei Jaume I en persona (Joan Font) el qual els va fer una breu explicació del que es representa a *Bandera de Catalunya*.

MÉS QUE UN CASAL

Fa més de 4 anys, em vaig exigir crear un projecte nou que crides l'atenció i s'ajustés a les necessitats dels nens i nenes. Tenint en compte que durant aquestes edats primerenques fins a l'adolescència l'esport és una de les fonts principals dels seus aprenentatges i del seu desenvolupament, vaig creure que aquesta activitat tindria un caràcter constructiu a través del joc. El joc té, d'una banda, un fort caràcter motivador, i per una altra, importants possibilitats perquè els nens i nenes estableixin relacions significatives.

Així doncs, fa més de 4 anys vam arrencar aquest projecte educatiu de lleure amb poc més d'una vintena de nens i nenes. Amb ganes, entusiasme, esforç i dedicació, hem pogut veure com any rere any s'ha incrementat el nombre de participants fins arribar a la xifra de 120 nens i nenes. Hem passat de dos a quatre grups (petits, mitjans, grans i joves) i s'ha aconseguit la continuïtat dels participants tot i augmentar en edat. Així, actualment disposem d'un gran nombre de nois i noies, que segueix en augment, d'entre 12-16 anys. Per tant, ens hem hagut d'adaptar tan a nivell de grups d'edat com amb nombre de monitors/es. Això sí, sense perdre mai la nostra filosofia de treball; sempre oferint un gran ventall d'activitats adequades i adaptades a cada grup d'edat.

Paral·lelament al projecte, és vital l'equip de monitors/es. Disposar d'un equip competent i format, et proporciona un major nivell i qualitat en totes les activitats i també en el tracte amb els nens i nenes. En aquest projecte, el 100% de monitors/es tenen titulació de lleure i la gran majoria d'ells/es tenen formació universitària en l'àmbit educatiu. Els monitors/es, són una figura intermèdia; els pares, els avis, els mestres... són vitals en la formació,

però el monitor és com un germà gran. És el jove de referència i l'encarregat de dinamitzar i transmetre valors essencials de caràcter individual i col·lectiu. Per això, agraeixo i felicito a tot l'equip de monitors/es la seva gran tasca i dedicació envers el projecte i tot el grup de participants. Comptar amb un grup de persones formades i amb vocació ha estat un encert de cares al bon funcionament.

A més, vull agrair amb la veu ben

alta a l'ajuntament per haver confiat amb nosaltres i, alhora, facilitar-nos recursos, dins de les possibilitats actuals. Però sobretot, vull transmetre també els agraiments i les gràcies a totes les famílies (pares, mares, avis, àvies...) per tota la seva atenció i predisposició envers l'equip de directors i les activitats. Els casals d'estiu són la suma de tots els factors que acabo d'expressar: la comunicació entre pares, mares, avis, director, monitors/es i els participants ens ha permès millorar dia rere dia i ens ha ajudat a construir un gran casal de lleure educatiu.

Per acabar, penso que l'educació és el més important del món. Amb l'educació ens hi juguem el futur, la integració, la cohesió, la prosperitat... i en aquest sentit, l'educació en el lleure també n'és un pilar bàsic. El lleure és una educació no reglada, amb constants canvis de rols, on es trenquen dinàmiques, es conviu, es proporcionen valors, cultura i esport. Sempre en un entorn segur, divertit i sorprenent a la mida dels seus protagonistes, els nens i les nenes.

Fins aviat!

JOSEP MOLINAS NADAL. Director del casal de Bellcaire d'Empordà

CLUB ESPORTIU BELLCAIRENC

El Club, amb cinc anys de vida, es va crear a partir d'un grup d'amics enamorats de la muntanya i l'esport, la bicicleta, córrer i caminar per la natura. Cada any que passa va augmentant la gent que "s'enganxa" i últimament les dones i els joves han començat a prendre protagonisme. Veiem doncs un futur prometedor. Ens sentim molt integrats a Bellcaire i les activitats que realitzem les pensem per tal que hi hagi un impacte positiu pel poble: promoció econòmica, cohesió social, etc.

Bàsicament organitzem quatre activitats amb l'ajuda de molts de vosaltres .

La Marxa del XINO XANO, recollint el testimoni del grup dels Amics de la Marxa, i amb 37 edicions a l'esquena és la més veterana. Aquest any es va fer el dia 6 d'abril (Dilluns de Pasqua), amb una bona participació de 249 caminadors/es i amb dos recorreguts: un de 12Km i un altre de 20Km. Al final, i com és costum, una bona sardinada per tothom! Pel CEB mantenir **La Marxa del XINO XANO** és un plaer i un orgull, per tot el que significa pel poble.

La Marxa Nocturna, és l'activitat més jove amb tres edicions, de caràcter familiar, es realitza durant una nit d'estiu. Aquest any unes 100 persones vam fer una ruta pel Puig Segalar.

La Trail La Vall és una cursa de muntanya competitiva, dins la Lliga Trail Montgrí, i que transcorre pel mig del Parc Natural del Montgrí. El recorregut és de 21Km, tot i que aquest any n'hem incorporat una de més curta de 13Km. Això ha fet que augmentés la participació respecte a anys anteriors, amb 167 corredors.

Molt bona participació de corredors locals i particularment d'uns quants joves del poble amb molta afició a les muntanyes.

La Bicicletada és una activitat pensada per tal que tota la família pugui pedalar

conjuntament tot descobrint els camins del voltant. Aquest any amb 70 ciclistes, vam arribar fins a Torroella i de tornada ho vam fer per la vora del riu Ter. Aquesta activitat es fa en record al nostre estimat Joan Rodríguez (i la seva família) un dels fundadors del CEB i un gran amant de la bicicleta.

I ara què? Doncs continuar promocionant el nostre entorn natural i l'esport. La majoria de nosaltres tenim fills petits, creiem que fer aquestes activitats ens permet educar-los amb els valors necessaris per tal que respectin i gaudeixin de la natura tot fent salut.

Com ja potser sabeu, no parem de córrer i caminar per les muntanyes del Montgrí. És la nostra identitat. No és una moda. Per nosaltres és una manera de viure. A més, ara ha sorgit un grup de joves que tenen aquesta inquietud per la muntanya, i fins i tot fan podis i guanyen curses, enhorabona!

Esteu convidats a participar en les nostres activitats, a fer-vos soci i/o col·laborador del nostre Club, podeu seguir totes les nostres activitats a la web.

SALUT I CAMES
Club Esportiu Bellcairenc
<http://cebellcairenc.blogspot.com/>

l'eixida
JARDINERIA INTEGRAL

605 909 891
972 788 473
leixida@gmail.com

TAXIS AYALA

Més de 40 anys al seu servei

Alfons: 619 75 02 40
Anna: 609 62 07 65
24h: 660 23 64 03
taxisayala@hotmail.com

Carrer Ponent, 8-B · 17130 L'ESCALA (Girona)

NOU DIRECTOR COR MALODES

text Ramon Manent i Folch

El Cor Malodes enceta nova etapa amb la incorporació d'en David Granato com a nou director musical de l'entitat. Conversem amb ell i l'Elvira Pagès, presidenta del cor.

DAVID GRANATO, nascut a Barcelona l'any 1969, és pianista, director coral i professor de grans formacions a l'escola de música de Torroella de Montgrí. Posseeix una llarga experiència en la direcció de cors, especialitat en la que s'inicià ja a Barcelona als anys 90, en diverses corals, grups d'òpera i corals infantils d'àmbit escolar. Ara emprèn la direcció del Cor Malodes amb moltes ganes de fer bona música i cohesionar la coral amb nous projectes.

En David afirma que *"sempre que es produeix un canvi en la direcció d'una coral, es passa per un moment delicat: hi ha molta il·lusió i expectatives, però també molts hàbits adquirits que potser cal modificar o millorar"*. De moment, el que es planteja fer és un treball més aviat tècnic per aconseguir l'empastament de les veus, una major consciència del fet harmònic coral i consolidar una sonoritat, tot a partir d'un repertori molt variat i de diferents estils. Més endavant, un cop aconseguida aquesta preparació bàsica, anirà definint projectes i un repertori que identifiqui la personalitat de la coral, intentant que els cantaires s'hi trobin a gust. Tant en David com l'Elvira opinen que el criteri del director és fonamental en l'elecció del repertori i que a vegades serà necessària una certa pedagogia a partir dels seus coneixements i preferències però que cal estar sempre molt atent a l'acceptació general del repertori per part dels cantaires.

Actualment el Cor Malodes està format per uns 25 cantaires. Curiosament no n'hi ha gaires que siguin de Bellcaire i en general vénen de pobles del voltant com Albons, Ullà, Tor

i La Tallada. Tots dos estan d'acord en què hi ha força desequilibri en la proporció de veus –moltes més dones que homes - una qüestió que seria important de resoldre amb l'entrada de més homes.

El primer repte que s'han imposat és el concert de Nadal que tindrà lloc el divendres 18 de desembre a la capella de Santa Maria, a 2/4 de 10 del vespre. Des d'aquí els desitgem sort i molts èxits.

David Granato: "Veure qui hi ha, qui som i cap on anem, és el que vull fer. Encara és aviat per respondre aquestes preguntes. Com a músic vull que el Cor Malodes creixi musicalment, sabent que no són cantants professionals i que hi ha uns límits però que sobretot tenen moltes ganes de passar-ho bé. És important assajar amb il·lusió. Quan en acabar l'assaig sento un bon regust i ganes de tornar-hi, tinc el millor senyal que la coral marxa bé".

Elvira Pagès: "Necessitàvem un gall al galliner. Som moltes dones i necessitàvem un home amb idees més efectives i pragmàtiques. Després de dues directores ens calia un home i vam trobar en David".

Per últim, presidenta i director fan una crida per animar especialment a homes als qui agrada cantar a incorporar-se a la coral. Els assaigs són els dijous d'un quart de 10 a 11 del vespre, al Centre Cívic de Bellcaire.

CARLES GIFRE QUER

Plaça Comtes d'Empúries, 8
Tels. 972 78 85 04 - 972 78 85 96
17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Spa Piscines

- CONTRATISTA D'OBRES
- PISCINES DE FORMIGÓ I DE POLIESTER
- TEMATITZACIÓ DE PISCINES I JARDINS AMB ROCA ARTIFICIAL

XAVIER PUIG VICENTE
C/ Lluís Albert, 15
17141 Bellcaire d'Empordà

Mòbil: 630.65.87.94
Fax: 972-78.86.96

www.spaipiscines.com
info@spaipiscines.com

EXPOSICIÓ:
Ctra. l'Escala, km. 2,9
17141 Bellcaire d'Empordà

ANC-AT BELLAIRE

EL CAMÍ CAP A LA REPÚBLICA CATALANA

Text ANC **Bellcaire d'Empordà**

Pot semblar que l'ANC de Bellcaire porta molt de temps inactiva, callada. És veritat que després de l'efervescència de la tardor passada que va culminar amb el 9N i la giga-enquesta, per cert amb una gran participació i uns resultats magnífics a Bellcaire, on les entitats teníem el protagonisme, els esdeveniments d'aquest any, eleccions municipals i legislatives/plebiscitàries, han estat cosa dels partits i les entitats n'hem volgut quedar més en segon pla. Això no vol pas dir que n'hàgim estat al marge. Hem estat amatents a tots aquests esdeveniments. Amb una gran il·lusió hem viscut la constitució del Parlament de Catalunya amb majoria de diputats favorables a la independència! I l'aprovació per part d'aquesta majoria de la moció d'inici del procés cap a la construcció de la República Catalana. Mai no havíem arribat tant lluny!

La situació actual, de tanta transcendència per al nostre país, té evidentment grans riscos i a diferents nivells:

Dins de l'independentisme no acabem de trobar el consens necessari per construir un programa d'acció immediata, en el concret, ni per constituir un govern unitari que el gestioni. Immediatament hi haurà eleccions a les Corts espanyoles, a les quals una part de l'independentisme no s'hi presenta i l'altra part hi va partida... L'ANC evidentment tampoc no pot fer campanya política. Tot això pot portar a uns resultats que algú, segur, interpretarà com a un retrocés de l'independentisme.

Els grups polítics que estan pel dret a decidir però volen fer-ho d'acord amb l'estat espanyol, esperem que les properes eleccions donin un resultat més favorable a les tesis. Tant de bo fos així, però les enquestes per ara no ho avalen gens. Hem d'esperar que si aquestes no s'equivoquen, els votants d'aquestes forces es vagin desenganyant i es decantin cap a l'independentisme. Això és

imprescindible especialment per assolir un país tant més unit i il·lusionat com sigui possible en el futur que ens espera.

L'estat espanyol està reaccionant com era previst. Fa una lectura dels resultats electorals absolutament tramposa, no deixa fer un referèndum però llavors vol comptar vots. Ni que fóssim tots els catalans que volguéssim un estat propi no ho acceptarien. Cada dia que passa ataca més fort, utilitzant totes les eines de la maquinària estatal, els jutjats, les ambaixades, la policia... I en els darrers dies, ja descaradament i amb mentides flagrants, allò que més o menys dissimuladament ja fa anys que estava fent: el control absolut de les finances de la Generalitat de Catalunya. Quan des d'aquí tot just s'ha dit que es vol iniciar

el procés de trencament ells ja ho donen per fet i ens tracten com a ciutadans de segona i ens castiguen.

No es pot obviar que la greu situació política social i econòmica d'Europa no ens és gens favorable. Hem de fer entendre a la societat europea que la nostra situació de llibertat no és un caprici i que precisament la nostra lluita democràtica i pacífica pot ser una magnífica aportació a la recerca de l'Europa nova imprescindible per afrontar els grans reptes de la societat actual, a nivell global. La nostra entitat no pot més que agrair a tots els bellcairencs la vostra gran resposta cada vegada que us cridem a plaça. I us encoratgem a seguir fent-ho! Probablement encara ens en caldran unes quantes més de camí cap a la República Catalana.

Ens cal urgentment un nou govern que faci front a aquesta situació. S'ha de portar el litigi a tots els fòrums internacionals, especialment els europeus.

TALLER MECÀNIC
Germans Heredia, s.c.

C/. Bellcaire, 20 17141 BELLAIRE D'EMPORDÀ
Tel./Fax 972 78 83 94 (Girona)

La teva llibreria km-0.
972 75 98 82 · 655 95 18 31
llibreria@elcucut.cat

www.llibreriaelcucut.cat
C/ del Roser, 29-31 · 17257 Torroella de Montgrí

ONCOLLIGA

Les activitats que hem fet aquest any a Bellcaire des de l'associació Oncolliga han estat molt diverses.

El 8 de març es va fer una **DIADA SOLIDÀRIA** que començava amb un partit de futbol femení entre el FC Bellcaire i el FC l'Estartit. Una anècdota és que l'equip de voluntàries que es va oferir per jugar a futbol s'ho va passar tant bé que s'han consolidat com equip.

Després del partit es va fer la **calçotada**, amb assistència d'un centenar de persones. I per cloure la diada, vam comptar amb la gran actuació del grup de playback *L'Argent Viu*.

El 21 de març, juntament amb el Cor Malodes, es va fer **EL PRIMER TALLER DE GOSPEL** a càrrec de Moisès Sala. Es va fer a la capella de Santa Maria amb un intensiu de tot un dissabte. L'endemà, diumenge, es va fer el concert al Local Social.

El 26 d'abril, el grup Amics del Teatre de Bellcaire va anar a representar l'obra **LA SENYORA POCH... DE VÍDUA, BEN POC!** al Cine Petit de Torroella.

El 18 de juliol, taller de gospel al

matí i concert al vespre al marc incomparable de la plaça dels comtes d'Empúries amb el grup **THE GOSPEL VIU CHOIR** que dirigeix Moisès Sala.

El 7 d'octubre hi va haver una **XERRADA SOBRE ALIMENTACIÓ SALUDABLE** a càrrec de Sara Cruz, nutricionista i dietista. Va ser una activitat molt profitosa, de la qual tothom en va sortir molt satisfet.

L'11 d'octubre, amb motiu de la inauguració de la gespa del camp de futbol, es va sortejar **UNA PANERA**. Agraïm al FC Bellcaire el fet de tenir-nos en compte com a entitat.

I a tots els que heu participat en qualsevol d'aquestes activitats, us donem les gràcies per la vostra col·laboració. Esperem que puguem seguir compartint les properes activitats: calçotada, oncolkids...

BELBITINCA

Els àpats populars multitudinaris són l'especialitat de l'associació Belbitinca. Un any més, el més important ha estat el sopar de la vedella, en el qual hi van participar més de 260 persones, a mitjans de juliol. A finals d'estiu van tornar a demostrar la capacitat de convocatòria que tenen aquests àpats, amb el Sopar Popular de la Festa Major.

Però un dels actes centrals en el seu calendari és el **festival Metall**, enguany celebrat a la pista poliesportiva i que va agrupar els grups més significatius del heavy metal del nostre entorn. Econòmicament, unes activitats ajuden a pagar les altres, de manera que el festival surt a cost zero gràcies als beneficis generats amb els àpats populars.

La col·laboració entre entitats locals és un dels eixos de Belbitinca. Exemples en són la calçotada d'Oncolliga o la col·laboració amb el club de futbol. Es preveu que l'any vinent, la taverna de Bandera de Catalunya sigui gestionada conjuntament entre el club de futbol i Belbitinca.

EL TEATRE COM A AFICIÓ

L'Associació Amics del Teatre va formar-se ara fa sis anys sota la direcció de Joan Enric Carreras i del mossèn Vicenç Fiol sense que cap de nosaltres hagués trepitjat mai cap escenari. Amb moltíssims problemes, però amb una gran il·lusió vam poder estrenar l'obra *Jo seré el seu gendre*. Després van seguir uns esquetxos com *Pare, voleu menjar conill?*, també *El Tenorio* i *Rosa i Vicens, punts de vista molt diferents...* i *Laia, on vas?* Tot seguit estrenarem *Els embolics de la Leonor* i *En Sánchez, el Quixot* i *la Dulcinea*.

Quan el director va deixar la nostra associació, tots nosaltres vam decidir tirar endavant el grup amb el

mateix nom artístic i amb obres com *La mare... quina nit!*, després *De més verdes en maduren* i finalment *La sra Poch... De vídua, ben poc*.

Ja estem assajant la propera obra. Actuem per la Festa Petita i la Festa Major, organitzat i patrocinat per l'Ajuntament. La nostra finalitat és fer passar una bona estona al molt nombrós públic que ens ve a veure. La temàtica de les nostres obres és sempre divertida, a base de comèdies d'embolics amb final feliç.

Hem anat a actuar als pobles veïns de Torroella, l'Escala, Albons, La Tallada, Caldes i La Pera. També hem actuat per l'associació Oncolliga.

Alguns actors participem a Bandera de Catalunya, al pessebre i allà on ens demanen col·laboració.

Esperem que la propera obra sigui de l'agrat de tothom i que la puguem gaudir tots plegats per la Festa Petita.

ASSOCIACIÓ JUBILATS

L'Associació de Jubilats de Bellcaire va néixer oficialment ara fa tres anys, restant oberta a totes aquelles persones a partir dels 55 anys.

Tenim moltes ganes de portar a terme projectes i activitats i al mateix temps treure'n un bon aprenentatge.

L'associació duu a terme activitats com informàtica, cuina d'intercanvi, puntes al coixí, psicoestimulació, sortides culturals, visites a museus, teatre, concerts, xerrades informatives i formatives, esportives, gimnàs, risoteràpia, petanca, caminades, trobades de

puntares... També és lloc de trobada cada tarda per passar una bona estona jugant a cartes, al dòmino, al rummikub, llegint el diari, o simplement fent-la petar.

Cada any celebrem el dia del jubilat -1 d'octubre- fent una excursió. Enguany hem anat al Parc Arqueològic de Gavà, on vam gaudir d'una visita guiada a les mines neolítiques més antigues d'Europa. Després d'un excel·lent dinar en un buffet lliure de Cunit, vam anar a fer una visita turística a la població de Sitges. Tot plegat, va ser un dia fantàstic i complert.

Esperem que moltes persones es facin socis de l'associació. És molt gratificant i... Com més serem, més riurem!!!!

UNA CANÇÓ LES PETITES FORMIGUETES

text Ramon Manent i Folch

Vaig anar a veure la Pepita Fàbregas per demanar-li que em cantés una cançó. M'havien dit que en sabia una cançó que cantava amb accent del català occidental i que tenia molta gràcia. Es veu que l'havia apresada de l'avi Flabi, que venia de Xerta, al Baix Ebre. Tot plegat em va encuriosir molt i vaig anar-hi amb la gravadora. Després va resultar que en Joan Font, també la sabia. De la seva versió en vaig transcriure la partitura que teniu aquí sota.

Consultant la Viquipèdia vaig trobar una partitura amb la versió original, obra del músic i pedagog Joan Llongueras. També l'adjunto en aquest apartat perquè es puguin veure les diferències, tant de lletra com de solfa, entre una versió i l'altra. No ens ha d'estranyar que siguin un pèl diferents. És un fenomen corrent en el camp de la tradició oral que una cançó composta per un autor determinat es transformi i canviï una mica quan es popularitza i passa a ser cantada per la gent.

Vinga doncs! Aquí les teniu. Trieu la que vulgueu. Totes dues són bones per a ser cantades, sobretot per la mainada, a qui, des de sempre, ha agradat molt aquesta cançó.

Salut i cantera!

LES PETITES FORMIGUETES

Cantada per Joan Font i Pepita Fàbregas

Les pe - ti - tes for - mi - gue - tes a l'es - tiu, quan lo
blat ja es - tà se - gat, mig lli - gat i a - gar - be - rat sur - ten
to - tes a - rren - gla - da - ne - tes del seu niu piu - piu - piu, fent l'ull
viu, cap a - quí, cap a - llà tot "rem - blant" les es - pi - gue - tes, cap a -
quí, cap a - llà i el gan - dul s'ho mi - ra - rà

JOAN LLONGUERAS I BADIA

(Barcelona, 6 de juny de 1880 - 13 d'octubre de 1953) va ser un músic, educador musical i poeta català molt influent en diversos àmbits de la cultura. Fou promotor a Catalunya d'un innovador sistema de pedagogia musical mitjançant el ritme i el moviment, ideat per l'austriac Émile Jacques-Dalcroze. Aquest mètode, que representà un important revulsiu per a l'escena musical, exercirà durant el primer terç del segle XX, una clara influència en el sector de les arts escèniques i sobretot en l'ensenyament musical a les escoles de tot Catalunya i a les teràpies per a discapacitats.

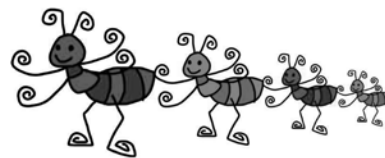
Llongueras crea l'Institut de Rítmica i Plàstica -encara en funcionament actualment- dins de l'estructura de l'Orfeó Català, l'any 1912.

Al Pessebre Vivent Cantat de Bellcaire, la cançó "Les Figures de Pessebre" que tots cantem i que inspirà el recorregut del pessebre al voltant del castell, és una de les seves cançons més conegudes.

Les petites formiguetes

Les pe - ti - tes for - mi - gue - tes a l'es - tiu, quan el blat està se - gat, i ap -
ta - rat, ar - ren - gla - da - ne - tes del seu niu, fent l'ull viu, i van ben endre -
ça - des. Cap a - quí, cap a - llà, tot cer - cant les es - pi - gue -
tes, cap a - quí, cap a - llà, que per tot ar -reu n'hi ha.

Les petites formiguetes a l'estiu,
quan el blat està segat,
ben lligat i apilotat,
surten arrenclerades del seu niu,
fent xiu-xiu, fent xiu-xiu...
i van ben endreçadetes...
Cap aquí, cap allà, tot cercant les espiquetes,
cap aquí, cap allà, que per tot arreu n'hi ha.

*En podeu trobar una versió al youtube:

<https://youtu.be/q4OKU3SNfEg>

Zenit

C U L T U R A

CARNS I
EMBOTITS

info@canraliu.com
www.canraliu.com

17143 JAFRE
Carrer Major, 67
Tel. 972 76 80 18

17100 LA BISBAL D'EMPORDÀ
Pl. Major, 17 . Tel. 972 64 06 03
Pl. Joan Carreras Dagas, 5 . Tel. 972 64 55 84

EL PESSEBRE

VIVENT CANTAT D'AQUEST ANY

I en van quatre!

Com cada any, Belcaire es prepara per fer el seu Pessebre Vivent Cantat. Aquest any les representacions es faran el diumenge 3 de gener i els assaigs preparatoris van començar el primer dimecres de desembre per anar-se succeint cada setmana.

El Pessebre Vivent Cantat és una activitat que, des de la primera edició, ha encantat a petits i grans i que cada any ha anat incorporant novetats i millores. Els assaigs setmanals serveixen perquè tota la mainada que ho desitgi, i també pares i mares, puguin anar aprenent les cançons que s'hi canten.

Els quadres que s'hi representen seran els de cada any més la novetat de la fusteria de Josep. És a dir: L'Anunciació - La Fusteria de Josep - Les Figures del Pessebre - La Foguera dels pastorets - El Caganer - Josep i Maria cercant hostal - L'àngel, el dimoni i els pastors - El Portal de Betlem. Tot amanit amb cançons de Nadal i amb l'acompanyament d'un sac de gemecs amb flabiol i tabal. Ah! i el bestiar que ens acompanya: xais, cabretes, gallines, el burret i un parell de colomins.

Estem segurs que, com sempre, la col·laboració de tots farà possible que el nostre Pessebre Vivent sigui, altre vegada, una magnífica ocasió per celebrar amb alegria, companyonia i sinceritat, el pregon desig de fraternitat i pau universals que el conte de Betlem, en aquests dies, transmet a tots els homes de bona voluntat.

Moments del pessebre cantat gener 2015
Autor: Ramon Artal

EL COR PAÍS MEU presenta EXILI

El pròxim 23 de gener, coincidint amb l'aniversari dels bombardejos que els avions feixistes van perpetrar a l'Empordà, el Cor País Meu, cor mixte dirigit per en Ramon Manent, presentarà a Belcaire el seu espectacle EXILI en el que es fa homenatge a les víctimes de la guerra civil i la repressió franquista. Amb cants d'enyorança, de lluita i de resistència i la narració dels fets més significatius, ens farà reviure amb emoció i esperança la llarga nit de la dictadura.

Amb el Cor País Meu, a Belcaire ja varem gaudir d'un altre seu espectacle a la Festa Major d'aquest any: Ulisses, una adaptació teatral de l'Odissea d'Homer, vestida amb cants mediterranis.

LA TROBADA DE CANT A VEUS

El pròxim 23 de desembre tindrà lloc a la capella de Sta Maria, una trobada de grups vocals que practiquen el que popularment s'anomena cant a veus o amb un llenguatge més tècnic, cant polifònic o polifonia tradicional. Aquesta manera de cantar es basa exclusivament en l'ús de les diferents veus combinant-se entre elles sense cap mena d'acompanyament instrumental.

EI motiu d'aquesta convocatòria és bàsicament que aquesta tardor s'ha impartit un curs d'aquesta disciplina al Centre Cívic, al qual hi han participat quatre alumnes amb els qui s'ha assolit un petit repertori. El grup ha decidit compartir aquest repertori amb altres grups que treballen el mateix gènere musical com La Mata de Jonc i el grup barceloní de veus mixtes Driana. Els tres grups es trobaran per cantar i escoltar les cançons de cada grup en

una audició pública oberta a tothom que hi estigui interessat.

La magnífica acústica de la capella i les seves dimensions fan que aquest espai reuneixi unes molt bones condicions per poder gaudir a fons, en un ambient íntim i agradable, d'aquesta mena de música. Hi esteu tots convidats. L'entrada serà de franc.

LA LLÚDRIGA

EL NOSTRE ENTORN [LUTRA LUTRA]

text Flavi Saballs

Belcaire d'Empordà està rodejat de camps agrícoles separats per petites rieres que es comuniquen. Aquest mosaic de terra i aigua és un hàbitat ideal per espècies d'ecosistemes aquàtics que utilitzen aquests rierols per desplaçar-se centenars de quilòmetres passant per rieres.

Als anys 60, a l'Empordà hi teníem un gran depredador conegut per molta gent però vist per pocs. Aquest depredador era la llúdriga. A partir d'aquesta època la seva població es va veure reduïda per diferents motius: la contaminació del seu hàbitat, la caça per aprofitar la seva

pell, la reducció de peixos...

Actualment i després de molts anys s'han tornat a veure exemplars d'aquest magnífic mamífer al nostre municipi. **La millora de la seva població es deu a la millora del seu hàbitat però també als esforços que es van fer des dels Aiguamolls de l'Empordà, el 1994, per reintroduir-la.**

Per més informació: http://www.gencat.es:8000/mediamb/ea/pdfs/lludrimestre_muga.pdf (pàgina oficial de la Generalitat de Catalunya).

LONGITUD: Els mascles poden arribar a fer fins a 120cm; les femelles no superen els 100cm

PES: Com passa amb la longitud, els mascles poden arribar a pesar 10Kg mentre que les femelles oscil·len entre els 4 i els 7Kg

IDENTIFICACIÓ: El seu pelatge és curt i fi, de color marró fosc a l'esquena i grisós al ventre. El seu pèl exterior el mulla per poder ser més ràpid per l'aigua. En canvi, l'interior es manté sec gràcies al greix impermeabilitzant.

El cap es prolonga amb el cos, sense tenir un coll definit. Té dos bigotis tàctils amb els quals pot captar les seves preses a través de les vibracions. Però el més curiós d'aquest animal és la posició de boca, nas i ulls, el que li permet no haver de treure tot el cap fora de l'aigua.

ALIMENTACIÓ: L'aliment principal són peixos com els barbs o la bagra. També es pot alimentar de crancs de riu, petits mamífers, rèptils, amfibis... Diàriament menja un equivalent al 13% del seu pes, entre 0,5 i 1Kg d'aliment.

HÀBITAT: Viu a prop de rius i altres masses d'aigua, però també pot viure al costat del mar si a prop hi té alguna riera o estany. És molt important que els marges i lleres del riu estiguin en perfectes condicions, ja que hi solen fer els caus. Aquests, anomenats lludrigueres, tenen dues entrades: una de ben amagada entre la vegetació i una altra per sota de l'aigua.

REPRODUCCIÓ: És una espècie que pot criar tot l'any, però majoritàriament ho fa a la primavera. El seu període de gestació és aproximadament d'unes 9 setmanes. Solen tenir entre 2 i 3 cries.

AMENACES: Com a totes les espècies del nostre entorn el principal problema per a la seva conservació, és la pèrdua d'hàbitat, la contaminació i la pressió humana, tan directa (cacera furtiva) com indirecta (atropellament, barreres físiques als rius...).

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Actualment la seva població ha augmentat per tota la província de Girona, sobretot a la zona de l'Empordà, gràcies als esforços que es van fer amb la seva reintroducció i per la millora del seu hàbitat, de la qualitat de l'aigua i la prohibició de la cacera d'aquest animal.

CENTRE IMATGE ARISMA

Servei de Perruqueria · Servei d'Estètica · Quiromassatge
Teràpies Alternatives(aromoteràpia, reflexoteràpia, Moxa Alquímica)
Depilació IPL (làser), altres...

HORES CONVINGUDES;

Lídia Ferrer Tel 616 664 375

email; esteticaarisma@gmail.com

Tramuntana, 13. Bellcaire d'Empordà

S.D.P

**Recanvis
per
Automòbil**

Sistemas de Protección, S.L.

Crta. de l'Estartit Km 1.1
Aptat. Correus, 101
17257 - Torroella de Montgrí

Tel. +34 972 76 20 40
Fax. +34 972 75 92 50
info@sdpsistemas.com

PERILL

DE COL·LAPSE DE LA CADENA ALIMENTÀRIA MARINA

text MCarme Serra, biòloga

Segons les conclusions obtingudes a partir de l'anàlisi de 632 investigacions realitzades en tots els oceans del món, des de les aigües tropicals, fins les aigües àrtiques, existeix un greu perill de col·lapse de la cadena alimentària marina, situació provocada per l'escalfament del planeta i l'acidificació dels oceans. Els experts expliquen que és necessari facilitar que les espècies marines amb les quals s'alimenta l'home puguin adaptar-se al canvi climàtic, reduint la sobrepesca i la contaminació.

Els investigadors apunten que és molt probable que es produeixi **una reducció de la diversitat i el nombre d'espècies marines que són clau per sustentar els ecosistemes marins** de tot el món. A poc a poc el canvi climàtic (i els seus efectes) està desarticulant la diversitat i abundància d'espècies marines, molt poques de les quals poden escapar als efectes negatius de la dissolució de diòxid de carboni en els oceans. Les espècies amb les que s'alimenten els humans es veuran dràsticament reduïdes, provocant canvis significatius que posen en perill l'economia i la seguretat alimentària de molts països.

Actualment es calcula que un terç de tot el diòxid de carboni que s'emet a l'atmosfera com a conseqüència de l'activitat humana, és absorbit pels oceans. Segons les dades recopilades, des de l'era preindustrial, els oceans han incrementat la temperatura mitjana en un grau centígrad, i l'acidificació de l'aigua ha augmentat en un 30%, **un canvi més ràpid que**

qualsevol altre que s'hagi produït als oceans durant els últims 50 milions d'anys.

Inicialment, els investigadors consideraven que aquest procés era beneficiós, ja que es reduïa la quantitat de diòxid present en l'atmosfera que contribueix a l'escalfament del planeta, però durant l'última dècada s'ha comprovat que aquest canvi que s'està produint en la química dels oceans té conseqüències nefastes.

Ja a l'any 2008 s'advertia sobre els efectes del canvi de temperatura, els canvis de salinitat i l'acidificació dels oceans, s'apuntava que algunes espècies de peixos estaven canviant la seva ubicació actual i es dirigien cap a aigües més fredes, el que **començava a provocar un canvi en la distribució marina de les zones pesqueres.**

Els experts expliquen que es produirà un desajustament de la cadena tròfica marina, on els peixos de major grandària tindran menys disponibilitat d'aliments, precisament espècies amb les que s'abasteix la humanitat. Apunten que es produirà un col·lapse de les espècies i que aquest s'iniciarà des de la part superior de la cadena alimentària dels ecosistemes marins.

Els efectes que ara s'estan veient s'incrementaran de forma significativa en les pròximes dècades. Com a solució, es proposa reduir aquests factors addicionals, com la contaminació o la sobrepesca, a fi de poder donar a les espècies marines més possibilitats d'adaptació al canvi climàtic.

FRUITES I VERDURES FONT QUIOSC I QUEVIURES

C/Molí núm. 24
17141 Bellcaire d'Empordà
Telèfon: 972788114

ajudar la gent que pateix no et passa pel cap...

... et surt del cor

donantsdetotcor.org

CaixaBank ES88 2100-0002-53-0200129121
Triodos Bank: ES38-1491-0001-26-2073033124

 Caritas
Diocesana de Girona

LA NOIA QUE FA VINT MESOS QUE ÉS A LA PRESÓ

L'última novel·la de Josep Torrent

En JOSEP TORRENT continua publicant. Aquesta tardor passada ha sortit la novel·la *La noia que fa vint mesos que és a la presó* (Editorial Alrevés, col·lecció Crims. cat). El 24 d'octubre la va presentar a Bellcaire, al costat de la Paquita Saballs i l'Abel Font, dos altres bellcairencs no residents al poble.

La novel·la ressegueix el dia a dia del judici de la Júlia, una jove que ha matat a ganivetades el seu excompany, quan aquest l'estava violant. Una incursió al subgènere del que es pot anomenar "novel·la judicial" on el lector segueix des de primera fila tot el procés judicial. Un advocat inexpert, un jurat popular sensible a un crim de sang i un personatge conductor de la història - L'Esteve-, jove estudiant de Dret, que ho deixaria tot per demostrar que la seva amiga no ha de passar ni un dia més a la presó en són els ingredients principals. En Josep ho amaneix amb un llenguatge planer i fent-nos trepitjar un paisatge que demostra conèixer molt bé: l'antiga audiència de la Casa Pastors o la presó de Girona.

Sortint de la presentació, li vam demanar una col·laboració per a la revista El Castell. I ens ha sorprès amb aquesta tria de microcontes que podeu llegir en la pàgina següent. Són relats brevíssims, tots ells sota l'epígraf d'*Engrunes de felicitat*. Li agraïm efusivament el gest.

Ò MON PAÍS

Polifonia tradicional que fa vibrar la capella del castell

text Abel Font

Ò mon país és el tercer disc del grup *La Mata de Jonc*, quartet de cant polifònic tradicional fundat l'any 2008 i format actualment per Ramon Manent, David de la Higuera, Albert Massip i Albert Portas. Va ser enregistrat el mes de gener als estudis 44.1 d'Aiguaviva i consta de 15 cançons que connecten la tradició de la cançó polifònica occitana amb la cançó tradicional i popular catalana. Des del tema que dona nom al disc -tot un himne de Gascunya i Bigorra fins al *Peu polidor*, apresa de l'escalenc Marcelo Pagès, passant per tradicionals gascones com el *Sortiu, sortiu*, tradicionals basques com *Festara* o cants patriòtics com *L'Empordà* i *El cant de la senyera*.

Un conjunt de cants llegits amb un respecte escrupulós a les cultures que els han vist néixer i els han mantingut

vius fins avui i que van fer vibrar un nombrós públic que omplia la capella de Santa Maria del castell en els dos concerts de presentació, els divendres 16 i 23 d'octubre. Una curiositat del projecte és que ha estat finançat mitjançant una campanya de la plataforma Verkami. I una de les compensacions que rebien els qui s'hi abonaven era l'entrada gratuïta al concert de presentació.

Més info a www.lamatadejunc.cat

GRANETS MONTGRÍ, S.L.

**PISCINES - MANTENIMENTS
MOBILIARI JARDÍ**

Tel. i Fax: 972 78 85 40

Ctra. Torroella Montgrí a l'Escala
(al costat gasolinera)
17141-Bellcaire d'Empordà
info@granetsmontgri.com

**L'ANTIC
de
Bellcaire s.l.**

ANTIC - VELL - BROCANTES
COMPRA-VENDA de MOBLES

MAGATZEM I EXPOSICIÓ
ctra. Torroella de Montgrí a l'Escala
(costat gasolinera)

17141 BELLCAIRE D'EMPORDÀ

Tel./Fax 972 78 85 40
Tel. 972 78 86 33

MICRORELATS

ENGRUNES DE FELICITAT text Josep Torrent

LES PETITES COSES

L'home va sortir de casa quan el sol feia poc que s'havia colgat, va respirar fondo i va mirar els boscos de roures sense fulles, com havia fet milers de vegades. Va baixar per l'escala de pedra fins el rierol i va seure en una pedra al costat del petit saltant. Va estar-hi assegut una bona estona, delectant-se amb la fressa agradable de l'aigua, mentre el cel anava perdent color. Rumiava. Després va collir un feix de branquillons secs que el corrent havia arrossegat temps enrera, que li serviren per encendre la llar durant tres o quatre dies. Els va deixar a l'eixida i va entrar a esclafar-se a la vora del foc. Aviat seria l'hora de sopar.

No tenia gaire res, però tampoc li faltava gaire res.

PAU

El rellotge de paret deia que eren quarts de vuit. Les flames del foc s'enlairaven eixerides. La tramuntana encara es feia sentir. La gata dormia en una butaca. L'home escrivia assegut davant l'ordinador.

ABANS

Havent sopat pare i fill van anar a la pallissa i van tornar amb una saca cada un. Van jeure a sota l'ametller i varen estar parlant i el pare va anar responent les preguntes que se li acudien al nen, mentre miraven les estrelles.

Al cap dels anys, el nen d'abans ho enyora i, quan van a la casa pairal els caps de setmana d'estiu, a vegades li diu al seu fill si vol anar a jaure a sota l'ametller a parlar la fresca. El fill li respon que està pillat, que ell se'n va a jugar a la plaiesteixon.

VEURE SORTIR EL SOL

Ja feia estona que havien fet l'amor. Continuaven al llit abraçats, acaronent-se i enraonant. Van parlar de la bellesa de la sortida del sol a mar i els va faltar temps per vestir-se, pujar el cotxe i anar cap a cap de Creus. La tramuntana era molt freda i bufava amb força. Ells estaven ajaguts i abraçats a recer d'una roca, mentre el cel anava agafant color.

EL DIA A DIA

El vell pescador recollia l'armallada quan el sol començava a sortir. Més o menys com cada dia: algun sard, alguna mabra, un congre mitjà i morralla per la sopa. Es va acostar a les roques, va menjar unes quantes petel·lides i va fer mitja galleda de musclos. Va treure la picadura, va cargolar una cigarro i va fer cap a port.

AMB POC N'HI HA PROU

Van seure a l'era a gaudir del sol de principis de març. Van beure un parell de gots de vi i van menjotejar unes rodanxes de llonganissa. Van enraonar

una estona llarga. Després varen entrar a menjar-se el conill que ella havia guisat. Van fer l'amor davant la llar de foc.

CAPVESPRE

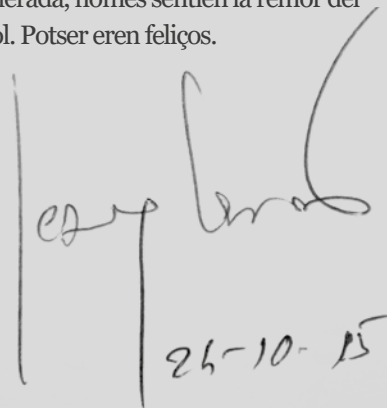
Abans que ell arribés de fer verd, ella es va posar a munyir les vaques. Després els van donar menjar junts. Van entrar abraçats al mas i van seure una estona a la vora del foc, mentre la filla acabava de fer el sopar.

SOLITUD

Asseguda dalt del pic amb la motxilla al seu costat, contemplava el paisatge gairebé infinit. Es sentia mestressa de la seva vida, tot i que sabia que no era cert. Allà va decidir separar-se. Començaria de nou. S'ho mereixia.

ABRAÇATS AL LLIT

Amb la respiració encara accelerada, només sentien la remor del rierol. Potser eren feliços.

Josep Torrent
25-10-15

corasana
spaideyoga
tl. 639 907 966
Associació de ioga- Bellcaire d'Empordà
Carrer Molí 36 - 17141

CAFÉ I COPES
CAFETERIA BELLCAIRE
c/ del Molí n. 41
EXPENEDORIA Nº 1

marques de tabac internacional, cava de pursos
Pagament amb tarjeta

1

HI HA TANTES ESTRELLES al cel, però una estrelleta petita està trista i li agradaria ser una estrella IMPORTANT

L'ESTRELLA D'ORIENT és tan gran, tan brillant, tan admirada per tothom. Pensa l'estrelleta:
-M'agradaria ser com ella.

UN DIA passen de pressa un grup d'estrelles fugaces.
-On aneu?- els pregunta l'estrelleta.
-Al cel del planeta terra, avui és Sant Llorenç i tothom ens espera per mirar-nos!- respon una estrella fugaç

-JO VULL VENIR- Crida l'estrelleta- Aaa tothom em mirarà!
-BUFA FORT I CORRE ESTRELLETA!
L'estrelleta bufa i bufa i surt de pressa cap al planeta terra.

text Mar Lavado

ESTRELLA DE NADAL

L'estrelleta ha caigut en un camp. Està sola i trista, ningú la mira.
Però una nena que cull flors la troba.
-UNA ESTRELLA! QUE BONICA!

La nena posa l'estrella a l'arbre de Nadal del poble.
-Que bonica que ets ESTRELLA! Fes brillar el nostre arbre!- diu la nena contenta.

Tot el poble canta Nadales sota l'arbre de Nadal.
Tothom mira l'estrella com brilla. L'estrella està tan contenta, que tot el poble la mira i tots canten Nadales sota l'arbre de Nadal.

2

3

4

GRABALOSA METÀL·LIQUES

TANCAMENTS ALUMINI I PVC
PORTALS DE GARATGE
PORTICONS SEGURETAT
SERRALLERIA
PORTALS DE JARDI

9 7 2 7 8 8 0 2 8

FCBELLCAIRE

ASSOCIACIÓ JUBILATS
LA CORAL DE BELLCAIRE

"ULISSES" PLAÇA DEL CASTELL FESTA MAJOR 2015

GRUP PETITS CASAL ESTIU 2015

JOVES CASAL ESTIU 2015

MEMBRES DEL CEB

GRUP MITJANS CASAL ESTIU 2015

MEMBRES DEL CEB

PESSEBRE VIVENT CANTAT GENER 2015

COMPONENTS DEL GRUP "AMICS DEL TEATRE" 2015

DESEMBRE

diumenge 13	dissabte 19	diumenge 20	dimecres 23
QUINES 18h AL LOCAL SOCIAL	PASTORETS 17h AL LOCAL SOCIAL	QUINES 18h AL LOCAL SOCIAL	taller de CUINA AL LOCAL SOCIAL 16h cuina per infants
			VINE a FER CAGAR EL TIÓ! 17:45h AL CASTELL
			taller de CUINA AL LOCAL SOCIAL 18h cuina per joves

dilluns 28	dimarts 29	dimecres 30
CONTES MUSICALS I TALLER TITELLES 16-18h AL CENTRE CÍVIC Activitat recomanada per a nens i nenes de 3 a 8 anys	TALLER SCRAPBOOK 16-19h AL CENTRE CÍVIC INSCRIPCIONS al centre cívic (tarda). Preu: 5€. PLACES LIMITADES!	CINEMA INFANTIL 16h LOCAL SOCIAL
		CINEMA JUVENIL 18h LOCAL SOCIAL

GENER

dilluns 04	dimarts 05
taller de FANALETES 16h CENTRE CÍVIC	CAVALCADA DELS REIS MAGS 19h als carrers de Bellcaire d'Empordà

BONES
FESTES